

YASASIN 1 MAYIS !

YASASIN DÜNYA PROLETERYASININ BİRLİK-DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ !

Türkiye'de 1 Mayıs, darbeci generallerin kanlı yönetimi altında kutlanacak. Darbeci generaller hiç kuşku yok ki, kasaturalarını devrimci hareketin can evine sapladılar ve onu derinden derine yaraladılar. Ne varki, sınıflar var oldukça sürececek olan sınıf mücadelesi, darbeci generallerin kanlı yönetimi altında da değişik biçimler alarak devam etti, ediyor.. Siyasal şiddetle, militarist-bürokratik baskılarla toplumsal sorunları çözeceklerini sanan et kafalı generaller, işin başında, 24 saatte devrimci hareketin hakından geleceklerini beyan ediyorlardı. Bunun içinde, ellerindeki bütün güçleri ve imkânları seferber ettiler. Demokratik ve sosyalist harekete karşı vahşî bir missilemeye girdiler.. Zindanlar tıka basa dolduruldu, işkencehanelerde yüzlerce devrimci katledildi, sokak ortalarında, sınırboylarında kurşunlandı. Üniformalı ekipler ellerinin kanı kurumadan, körpe canları idam sehpalarında sallandırdılar. Bununla da yetinmediler, devlet sınırlarını aşarak -örneğin Suriye topraklarına tecavüz ederek- devrimcileri, roketlerle, zehirli gazlarla imha ettiler. İşçi sınıfının bütün bir cumhuriyet tarihi boyunca kazandığı ekonomik-demokratik hakları süngü zorayla ortadan kaldırdılar, ya da işlemez hale getirdiler. Devrimci basın kelepçelendi. Demokratik baskı gurupları susturuldu..

Türk devletinin siyasi sınırları içinde bir cehenneme çevrilen Kürdistan'ı adım adım yeniden işgal etmeye yeltendiler. Türk ordusunun yarısından çoğunu Kürdistan'a yığdılar. Kürdistanlı marksistleri ve yurtseverleri sorgusuz sualsiz kursuna dizdiler. Kürdistan'ı dünya'dan tecrit etmek için yeni yasak bölgeler kurdular. Yeni yasalar çıkardılar.

Ama tüm bunlara rağmen, darbeden 8 ay sonra, kendi ağızları ile itiraf ettiler ki, devrimci hareketi can evinden yaralamamışlar, ama onu ortadan kaldıramamışlardır.. Bu nedenle de etrafı ateşle çevrili bir akrep gibi can havliyle şuraya buraya saldırmakta, tatbikat üzerine tatbikat yapmakta, millitarist baskı ve zulmi akıl almaz boyutlarda uygulamakta, bürokratik zincirleri alabildiğine sıkarak yasa üzerine yasa çıkartmaktadırlar. Ayaklarının altındaki toprak hızla kayıyor, iktidar koltukları çatırıyor..

İşte, dünya proleteryanının uluslararası birlik-dayanışma ve mücadele gününe darbeci generaller bu cehennem deresinin tam ortasında giriyorlar. Onlar, bütün araç ve gereçlerini kullanacaklar, bahar bayramı şaklabanlığını sürdürecekler, televizyonda, radyolarda özel eğlence proğ-

ramları düzenleyecekler, kara yasaklarını uygulayacaklar, ordu, cumhuriyetin ilk yıllarından beri olduğu gibi, gene alarma geçirilecek, ama, 1 Mayıs'ın kutlanmasına gene de engel olamayacaklardır.. Proleterya elbette ki alanlara çıkamayacak.. Ama zindanlardan, iskencehanelerden, kenar mahallelerden, dağbaşlarından taşta taşta gelen 1 Mayıs'ın fırtınalı mesajları bütün dünyayı olduğu gibi Türkiye'yi de bir uçtan bir uca geçerek et kafalı generallerin kulaklarında da çınlayacaktır..

Kardeşler, yoldaşlar,

Ağır ve sancılı bir dönemden geçiliyor.. Darbeci generallerin iktidarında ifadesini bulan karşı-devrim azgınca saldırıyor.. Safları sıklaştırmamanın, her mevziyi dişle tırnakla savunmanın zamanıdır.. Bütün güçleri tek bir genel taaruz cephesinde birleştirmenin zamanıdır. Oportunistler alanları terketmişlerdir.. Küçük burjuva devrimcileri bir kez daha panik ve telaş ile mevzileri terketmişlerdir. Şurada burada sürdürülen intihar eylemleri ile kadrolar katledilmektedir. Kitlelerin bilinci ve öfkesi karartılmakta, kötüleştirilmektedir. Siyasal talepler kırılmakta, daraltılmaktadır.. Dar gurup ajitasyonları daha hala devam ediyor.. Herkesin bir baş olduğu, her gurubun kendisini parti ilan ettiği körlik devam ediyor.. Komünist öncünün örgütlenmesine indirilen darbeler devam ediyor.. Ve elbette ki, emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe, feodalizme ve bütün biçimler içindeki gericiliğe karşı açılan savaş da devam ediyor.

Bu çetin günlerde kutlayacağımız 1 Mayıs'ı, kavga bayrağını yükseklere çekecek öncünün örgütlenmesi için atılmış bir adım haline getirelim.

Saflarımızı militanca sıklaştıralım!

Bımre koleti, bımre zordesti

Biji azadi, biji rızgari!

Nisan/1981

DIE BILANZ DER BARBAREI

Um die ökonomische, politische Krise zu lösen und die Interessen der imperialistischen Bourgeoisie im mittleren Osten zu verteidigen, haben die türkische Bourgeoisie und die kemalistischen Generäle, mit Erlaubnis des Weltimperialismus, von dem sie abhängig ist, seit ihrer Machtübernahme eine militärbürokratische Diktatur zustandegebracht und die Türkei vom Osten bis zum Westen in einen Friedhof verwandelt. Die blutdürstigen Generäle führen ihre Macht durch den organisierten staatlichen Terror weiter. Sie vergiessen das Blut weiter und haben die Armut der Massen als einen dauerhaften Zustand verwirklicht. Ein Teil der Barbarei der kemalistischen Generäle ist im folgenden aufgeführt.

- 6803 - Summe der Zusammenstösse seit der Machtübernahme der Generäle.
- 16083 - Verhaftungen nach Zusammenstössen.
- 80 - Ermordungen durch Folter.
- 18 - Tote bei Massenmord.
- 10 - Hinrichtungen.
- 99 - Zum Tode verurteilte.
- 52 - Todesurteile die sich bei dem Einberufungsgericht befinden.
- 24 - Die vom Einberufungsgericht zugestimmten Todesurteile.
- 2249 - Beantragte Todesurteile.
- 553000 - Denunziationen im Inland.
- 55000 - Denunziationen aus dem Ausland.
- 707 - Die Verhafteten Gewerkschafter.
- 67 - Die Verhafteten Journalisten.
- 21 - Die Verhafteten Rechtsanwälte.
- 154 - Die Verhafteten Parlamentarier.
- 132115 - Summe aller Verhaftungen.
- 115721 - Vom Militär Gesuchte.

Vor dem 12. September:

- 62100 - Untersuchungshaft.
- 21205 - Die Verhafteten.
- 36000 - Die sog. kriminellen Verhafteten.
- 43000 - Die sog. kriminellen Gefangenen.

... In dem Tatsachen wurden in Kurdistan 65260 Menschen verhaftet. In der Türkei wurden 627 Zivilisten umgebracht, davon 343 in Kurdistan. Diese Zahl wurde von der regierungsfreundlichen Presse angegeben, die Zahl der Ermordeten ist in Wirklichkeit grösser. In Gefängnissen sind Schreibmittel verboten. Somit haben die Gefangenen keine Möglichkeit sich zu verteidigen. Der Besuch ist auf 3 Minuten begrenzt worden. Nach dem Besuch werden die Gefangenen einer Prügelstrafe unterzogen. Die Mütter, Väter, Frauen, Schwestern, und Brüder die kein Türkisch können dürfen den Gefangenen nicht besuchen. In einem Raum für 20 Gefangenen sind 50-60 Personen untergebracht. Das Essen der Gefangenen enthält meist Katzen, Hunde und Rattenhäute. Die Kantinen gehören den Offizieren. Das Einkaufen ausserhalb ist verboten. Deswegen müssen die Gefangenen die Sachen für zu viel Geld kaufen.

Brüder, Schwestern, Genossen, Genossinnen !

Hand in Hand und Schulter an Schulter müssen wir die blutdürstigen kemalistischen, türkischen Generäle, die die Interessen der türkischen Bourgeoisie und des Imperialismus in dieser Region der Erde verteidigen, bekämpfen.

Bimre Koloti, Bimre Zordesti !

Biji Azadi, Biji R I Z G A R I !

September 1981

YENİ SÜRGÜNLERE HAYIR!

Faşist Evren-Özal rejimi, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda estirdiği terör ve zulme, insanlık dışı uygulamalarına bir yenisini daha ekledi. "Ormanları korumak" gerekçesiyle yüzbinlerce insan evinden, topraklarından kopararak Batıya sürgün edilmek istenmektedir.

Basına yansıdığı kadarıyla, Tunceli'nin 442 köyünden 234'üne (yaklaşık 50 bin kişi), Erzincan'ın 275 köyüne sürgün tebligatı yapılmış. Aynı uygulamaya Erzurum, Kars, Elazığ ve Bingöl'de de gidilecek. Doğan tepkiler üzerine, faşist rejimin yetkilileri "orman köylüsünü kesinlikle göçe zorlamıyoruz" diyerek, sürgüne "isteyenleri" göndereceklerini açıkladılar. Diğer yandan, batıdaki birkaç ilin ismi de sayılarak sürgünün sadece Kürt halkına yönelik olmadığı imajı yaratılmaya çalışılıyor.

Yapılan açıklamalara göre sürgünden 9,5 milyon Kürt ve Türk köylüsü etkilenecek. Gelen haberlere göre, hükümetçe hazırlanan matbu dilekçeler halka süngü zoruyla imzalatılmaya çalışılıyor. Tunceli'de imzalamak istemiyenler tutuklanıyor, işkenceden geçiriliyor. Bu zorba rejimden başka türlü de beklenemezdi zaten. Yıllardır Kürt halkına yaşamı zehir eden, ona baskı, zulüm, sürgün ve katliamlar uygulayan ırkçı-şoven politika, 12 Eylül'den sonra daha da saldırgan bir şekilde sürdürüldü. Kürdistan'ın diğer parçalarına sudan gerekçelerle saldırılar düzenlendi. Kerkük ve Musul'u işgal planları yapılıyor, ordu birlikleri Türkiye Kürdistanı'na kaydırılıyor, askeri manevralar düzenleniyor. Kamuoyu işgal doğrultusunda hazırlanmaya çalışılıyor. Öteden beri yurtseverler ve kendilerince sakıncalı görülen kişiler, sınır köylerinin ahalisi zorla Batıya sürgün ediliyordu. Türkiye Kürdistanı'nda kalanlar ise toplama kamplarını anımsatan "Toplu köyler"de denetim altına alınmak isteniyor.

Tarihte Kürtlere karşı sürgün olayları ilk kez yaşanmıyor. 1934 yılında çıkarılan "Mecburi İskan Kanunu" ile yüzbin aşkın Kürt, Batı Anadolu'ya sürülerek, Türkler arasında yüzde 5 oranında serpiştirilerek asimilasyonlarına gidildi. Yine 1938'de kanla bastırılan Dersim ayaklanmasından sonra yüzbin aşkın Kürt Batıya sürüldü.

İşte şimdi atılmak istenen bu yeni adım, bu politikanın bir devamıdır. Adına ne denirse densin, bu uygulama Kürtlerin yeniden "Mecburi İskanı"dır. İnsanlara değer vermeyen, onlara karşı her türlü suç işleyenlerin "ormanları koruyoruz" demesi adice bir yalandan başka bir şey değildir. Daha önceleri, 12 Eylül faşist cuntası "terörist yakalayacağız" adı altında devrimci, yurtsever insanları katledebilmek için, binlerce hektar ormanı bizzat kendi eliyle yakmıştı.

Gerçek şu ki, onlar Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesini engellemeyi, Kürt halkını zorla asimile etmeyi amaçlıyorlar. Bu sürgün uygulamalarının yanısıra, Afganlı gerici mültecilerin Türkiye Kürdistanı'na yerleştirilmesi, GAP projesi nedeniyle Batıdan Türklerin bu bölgeye yerleştirilmek istenmesi de bu amaca yöneliktir.

Onbinlerce insanın cezaevinde olduğu, binlercesinin işkenceden geçirildiği, 55 idamın yapıldığı, 500'ü aşkın idam kararının olduğu, İnsan Hakları Derneğinin ve Uluslararası Af Örgütü'nün raporlarına göre 149 kişinin yakalandıktan sonra kaybolduğu veya işkencede öldürüldüğü, nüfusun yaklaşık üçte birini oluşturan Kürt halkını yoketme temelinde bu halka karşı çok yönlü ilan edilmemiş bir savaşın sürdürüldüğü Evren-Özal Türkiye'sinde insan haklarından ve demokrasiden zerre kadar söz etmek mümkün değildir.

Biz aşağıda isimleri yazılı Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndan demokratik işçi örgütleri yeni sürgünlere hayır diyoruz. Kürt halkıyla dayanışma içinde olduğumuzu açıklıyoruz. Faşist rejimin bu uygulamalarına karşı mücadele etmeyi bir insanlık görevi olarak görüyoruz. Tüm demokratik örgüt, kuruluş ve kişileri bu çağdışı barbarlığa karşı çıkmaya, onu protesto etmeye çağırıyoruz.

-YENİ SÜRGÜNLERE HAYIR!

-KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ HER TÜR DEN BASKIYA SON!

KÜRT ULUSU KENDİ KADERİNİ KENDİSİ TAYİN ETMELİDİR!

-KAHROLSUN FAŞİZM!

AV. DEV-GENÇ, BİRLİK YOLU, DEVRİMCİ İŞÇİ, DEVRİMCİ KURTULUŞ, DİBAF, FİDEF, GERÇEK ADK, İŞÇİ GERÇEĞİ, KKDK, KOMKAR, KURD-KOM, KÜRDİSTANLI DEVRİMCİLER RIZGARI-F. ALMANYA, TSK-DK

(Rizgari-F. Almanya faşizm belirlemesine katılmıyor.)

DEVİRİM HAINLERİ VE DÖNEKLERİNDEN HESAP SORALIM! TC'NİN UŞAKLARI İLE CASUSLARINI TEŞHİR EDELİM!

Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketi TKP'nin şahsında kendi tarihinin en utanç verici anlarından birini ve en sonuncusunu yaşamaktadır. 12 Eylül faşist rejiminin gedikli uşağı olan Haydar Kutlu, 70 yıla yaklaşan tarihinde kendisini ikinci kez resmen tasfiye eden TKP'nin, son fesih kararını yerine getirmek ve TKP'yi Evren-Özal çetesine teslim etmek üzere Ankara'nın yolunu tutmaktadır. TKP'nin ikinci Vedat Nedim'i rolünü oynayan Haydar Kutlu, dünyada eşine ender tanık olunan bir alçaklık örneği sergileyerek, yüz kızartıcı ihanet yolculuğuna bir tören havası verdirmek istemektedir. Türkiye aydınının kemalizm tarafından çarpıtılmış mantığı şimdi kendisini bir kez daha dışa vurmakta, ihanete kahramanlık yaftası vurulmaya çalışılmaktadır. Ancak kendisini dayatan yaşamın katı gerçekleri, TKP'nin artık tarihin karanlıklarına gömüldüğünü göstermektedir. TKP tarih sahnesinden silinmiştir. TKP'nin şahsında, kemalizmin egemenliği altına alarak özünden boşalttığı Türk solu da ölmüştür. Faşizme teslimiyetini fiiliyatta gerçekleştirmeye giden Haydar Kutlu, görünürde TKP'nin cenazesini, esas olarak da 12 Eylül rejiminin kılıç artığı olan bütün mülteci solun cesedini de beraberinde götürmektedir.

TKP'nin komünizm ve işçi sınıfı hareketine ihaneti, yeni bir olay değildir. Onun ihanetinin kökleri çok daha öncesine dayanmakta, Mustafa Suphi ve yoldaşlarının kemalistler tarafından katledildiği döneme kadar uzanmaktadır. Henüz yeni kurulmuş bir parti olan TKP, devrimci önderlerinin kemalistler tarafından imhası ile birlikte kemalist aydınların ideolojik-politik denetimi altına girmiş, günümüze gelinceye kadar da sınırlı bir seçkin aydınlar kulübü olarak varlığını devam ettirmiştir. 12 Eylül faşist-askeri darbesinden sonra TKP bünyesinde önemli değişiklikler olmuş, Haydar Kutlu ve benzerlerinin kişiliğinde, TKP kemalizmin en has uşakları ve ajanlarının eline geçmiştir. Bu yüzden TKP'nin 12 Eylül rejiminin platformunda yer alma kararı, birdenbire ortaya çıkan bir olay değildir. Eskiden beri hazırlanmış olan bu senaryo, bugüne gelinceye dek çeşitli biçimlerde sahnelenmiş; ve şimdi bu senaryonun son perdesi oynanmaktadır. 12 Eylül faşist-askeri darbesinden sonra TKP, yurtdışında rejim hesabına görev yürütmüş, sol hareket içinde faşist rejimin beşinci kol faaliyetini sürdürmüştür. Varılan nokta ise bu faaliyetin son aşaması; yani açıktan yürütülmesidir.

Bugün Ankara'nın yolunu tutarak Turgut Özal'ın manevi evladı olmaya soyunanları, sadece iflah olmaz reformistler biçiminde tanımlamak yeterli değildir. Bunlar, reformist olmanın da ötesinde, Türk burjuvazisi hesabına Türk solu'nu tasfiye edip bitirmeyi kendilerine görev edinmiş kemalist misyonerlerdir. Bunlar, yüzlerine sosyalist maske takınmış sosyalizmin ve emekçi halklarımızın en amansız ve iflah olmaz düşmanlarıdır. Bunun içindir ki, bunlar Türkiye'ye dönerlerken, yüklenedikleri misyona uygun olarak görevlerini başarmış olmanın rahatlığı içindedirler. Devrimci direniş düşman olan bu güçler, 12 Eylül darbesinin üzerinden geçen yedi yıl boyunca, 12 Eylül rejimi ile paralel bir biçimde halkımızın kurtuluş umutlarını öldürmek için, her türlü alçakça yöntemi kullanmaktan geri durmamışlardır. TKP ve onun genel sekreteri Haydar Kutlu, Kenan Evren'le aynı ağız kullanarak PKK'yi "terörist" olarak tanımlamış, Partimizi devrimci-ilerici kamuoyundan tecrit etmek için her yola başvurmuştur. Kürdistan ulusal direniş tarihinde yeni bir çağ açan 15 Ağustos Devrimci Atılımı, TKP tarafından "provokasyon" olarak damgalanmıştır. Çeşitli işbirlikçi Kürt milliyetçi çevrelerini koruyucu kanatları altında toplayan TKP, bunlar eliyle bizzat Kürdistan zemininde birçok provokasyonu geliştirmiş; yurtdışından Kürdistan'a kadar uzanan geniş bir alan üzerinde Kürdistan Ulusal Direniş Savaşına karşı bir mücadele cephesi açmıştır. PKK'nin yükselttiği devrimci direniş savaşı, faşist Türk sömürgecilerinin sayısız karşı-devrimci saldırı taktiklerini olduğu kadar, TKP'nin başını çektiği saldırı ve provokasyon çemberini de paramparça ederek geliştirmiştir.

TKP'nin kendi kendisini tasfiye ederek, 12 Eylül rejiminin çizdiği platform içinde erimeyi kabul etmesi, Kürdistan'da gelişen ulusal direniş savaşı ile doğrudan bağlantılıdır. Yaşanan gelişmeler, bu mücadelenin indirdiği darbelerle her alanda yoğun bir çıkmaz ve çöküşü yaşayan TC'nin çaresizliği ortamında ortaya çıkmaktadır. Sömürgeci rejim sadece askeri, siyasi, ekonomik, kültürel kırımları ile değil, yaratmış olduğu icazetli, yani kemalist sol ile birlikte çökmekte ve derin bir bunalım yaşamaktadır. İşte bu gelişmeler rejimin sol içindeki uzantılarını açıktan uzlaşmaya götürmektedir. Bir başka ifadeyle devrimci savaş, devrimle karşı-devrim arasındaki safları alabildiğine netleştirmekte; çatışmanın kızgın boyutlara ulaşması arada kalan güçlere yaşam olanağı tanımamakta ve herkesi bir taraftan yana tavrı almaya zorlamaktadır. Yıllardan beri devrim ve halk düşmanı yüzlerini bir ölçüde de olsa gizlemeyi başaran bu güçlerin yüzlerindeki maske, devrimin sert rüzgarı karşısında düşmüştür. Bu güçler bugün kendi gerçek yerlerine oturtulmakta ve karşı-devrimci cephe içinde yerlerini almaktadırlar. Kısacası, yaşanan gelişmeler devrimin gelişip güçlendiğinin bir kanıtıdır. Yoksa sosyalizm düşmanlığında üstüne güç tanımayan, sosyalist sisteme karşı baştan beri ikiyüzlü ve düşman bir politika izleyen, Kürdistan halkına karşı en çirkin bir katlimacı çehre ile ortaya çıkan TC'nin, çözülme ve çöküş aşamasında bu denli demokrat kesilmesi başka türlü izah edilemez. Yükselen devrim, kendi önünde duran engelleri temizleyerek ilerlemektedir. TKP'nin kendi kendisini tasfiye etmesi anlamına gelen bu eylemiyle birlikte, kemalizmin ağır etkilerini yaşayan Türk solu da devrimci hareket önünde bir engel olmaktan çıkmakta, yeni devrimci solun doğup gelişmesinin bütün koşulları hızla olgunlaşmaktadır.

PKK hareketi, Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketi karşısındaki enternasyonalist görevlerini pratikte başarıyla yerine getirmektedir ve bundan sonra da Türkiye halkının devrimci mücadelesinin doğru temellerde gelişmesi için üzerine düşeni yapmakta kararlıdır. Halklarımızın faşist TC'ye karşı birleşik devrimci savaşının önüne dikilen güçlerin safdışı kalmalarıyla, bu görevlerin başarılması daha da kolaylaşmaktadır. Partimiz devrimci hareket içinde kemalizmin beşinci kolu rolünü oynayan güçlerin peşini bırakmayacak, bunlardan mutlaka hesap soracaktır. Gerçekten emekçi halklarımızın hayati çıkarlarından yana olan bütün güçler, TKP'nin ihanetini her yönüyle teşhir etmeli, devrimi yaşıtan PKK'nin önderlik ettiği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bütün güçleriyle desteklemelidirler. Bugünkü aşamada devrimci ve demokrat adlarına layık olmanın bundan başka bir yolu yoktur. Faşist diktatörlüğün baskı ve sömürsüne son vermiş, demokratik bir Türkiye'nin yaratılması için mücadele etmek isteyen bütün güçler, faşizme karşı mücadeleyi her türlü teslimiyete ve ihanete karşı mücadeleyle birleştirmeli; devrim hainlerini ve dönelerini layık oldukları yere göndermelidir.

TKP ölmüştür, TKP'nin şahsında kemalizmin çemberini kıramayan sosyal-şoven Türk solu da ölmüştür. Böylece ihtilalci ve uzlaşmaz devrimci solun gelişmesinin yolu daha da açılmış ve düzlenmiştir. Türkiye devrimi, bu ihtilalci ve uzlaşmaz devrimci solun önderliğinde yükselecek ve devrimin dönelerinden hesap sormasını bilecektir.

- Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği!
- Kahrolsun oportünizm ve sosyal-şovenizm!
- Yaşasın devrimci direniş mücadelemiz!

K A M U O Y U N A

Sömürgeci güçlerin yıllardır Kürdistan'da yarattığı tahribat,işsizlik,yoksulluk ve Kürdistan halkı üzerinde sürekli olarak uyguladığı baskı ve terör politikasından dolayı,B.Avrupa ülkelerine göç eden Kürdistanlı işçi,öğrenci ve politik göçmenlerin sayısı 500 bini aşıyor.Bunun 350 bini F.Almanya ve B.Berlin'de yaşıyor.

B.Avrupa ülkelerindeki işçilerimizin,yaşadıkları ülkelerde yabancı olmalarından kaynaklanan önemli özgül sorunlarla karşı karşıya bulundukları bir gerçektir.Özellikle F.Almanya'da bulunan Kürdistanlılar,diger yabancı topluluklar arasında dördüncü sırada bulunmalarına karşın,diger topluluklara tanınan sosyal ve kültürel hakların tümünden yoksundurlar.Varlıkları bile resmen tanınmıyor.

Yapılan haksızlıkların temelinde yatan gerçek neden bu ülkelerdeki büyük sermayedarların sınıfsal çıkarlarıdır.Bu ülkelerdeki emperyalist kapitalist egemenlik,eşitsizliklere yolaşıyor.

Ancak insanlarımızı buralara iten nedenlerin ortadan kaldırılması,olumsuz koşulların değiştirilmesi ve B.Avrupada bulunan Kürdistanlı topluluğun sosyal ve kültürel hakeşitliğinin sağlanması önemli ölçüde ülkedeki halkımızın sömürgeci egemenliğe karşı verdiği mücadeleden seyrine bağlıdır.

O halde F.Almanya'da bulunan Kürdistanlı emekçi topluluğun ekonomik,demokratik,kültürel ve sosyal hakeşitliği için verilen mücadeleyi,halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiyle birleştirmek ve ona tabi kılmak zorundayız.Buradaki özgül sorunlarımızın çözümü,Kürdistanlı kitlenin geniş katılımının sağlandığı aktif örgütlü bir mücadeleyle olanaklıdır.

F.Almanya'da mevcut Kürdistanlı demokratik kitle örgütleri,ya da Kürdistanlıları temsil etme iddiasında bulunan demokratik örgütler izledikleri tek yanlı politikalarla sorunları çözmekten bir hayli uzaktırlar.Ayrıca tek başına hiç bir örgüt mevcut sorunlarımızı çözemez.

Açıktır ki,iki yönlü bir görevle karşı karşıyayız.Bu görev iki yönüyle de önemli ve bir birine sınıksız bağlıdır.Bu,buradaki emekçi kitlemizin ekonomik,demokratik,kültürel ve sosyal hakeşitliği için verilen mücadeleyi,ülkedeki mücadeleyle bağlantılı olarak ele almak ve sonuç alıcı politikalar ve uygun mücadele araçları yaratmaktır.

Dar ve tamamen çizgi örgütlenmesi anlayışından hareketle buradaki Kürdistanlı emekçi kitlesinin sorunlarına çözüm getirilemez. Ayrıca tek başına hiç bir örgüt, F. Almanyada bulunan emekçi kitlemizin ulusal kurtuluş mücadelemizle olan aktif dayanışmasını sağlamaz. Öyleyse işçilerimizin yurtsever, demokratik birliğini mücadeleciler bir çizgide sağlama görevi kendini dayatıyor.

Kimi demokratik işçi örgütleri, göçmenciliği politikalarının ana ek senine oturtup buna uygun pasif mücadele biçimini benimserken, kimi de buradaki özgül sorunlarımızın çözümü için mücadeleyi ya reddediyor ya da küçümsüyor. Biz bu anlayışları yanlış görüyoruz.

Biz Kürdistanlı bir kısım işçi dernek ve komiteleri, bu gelişmelerden yola çıkarak ve ayrıca daha önce içinde yer aldığımız KKDK federasyonunun tamamen bürokratik bir anlayışla yönetildiği, ülkedeki mücadeleyle olan tüm bağlarını kestiği, kitleye dayalı aktif demokratik mücadele yerine bürokratik ilişkileri ikame ettiği, kilise ve liberallere bağlı kuyrukçu bir politika izlediği, dar, sektör ve saksat politikasıyla emekçilerin birliğine ve dayanışmasına zarar verdiği, özetle kuruluş amaç ve prensiplerinden tamamen uzaklaştığı, demokratik kitle örgütü işlev ve fonksiyonunu önemli oranda yitirdiği gerçeğinden de hareketle 24 Eylül 1988 de yaptığımız ortak bir toplantıda KKDK dan ayrılarak devrimci bir anlayışla yurtsever demokratik bir federasyonun kuruluşunu örgütlemek üzere geçici bir Koordinasyon Komitesi oluşturduk.

Yoğun bir hazırlık çalışması yürüten Koordinasyon Komitemiz, 7 Ocak 1989 da kuruluş kongremizi toplayarak görevini tamamladı. Oldukça yoğun bir çalışmanın ürünü olarak gerçekleşen kuruluş kongremiz, mücadelemizde ileri bir aşamayı temsil edip, yeni bir dönemin başlangıcıdır.

Federasyonumuz Hevgirtina Komelén Karkerén Kurdistan (kısa adıyla HEVKAR), F. Almanyada bulunan Kürdistanlı işçilerin ekonomik, demokratik haklarının, sosyal ve kültürel hakeşitliğinin sağlanması, halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiyle aktif bir dayanışma hareketinin sağlanması için mücadele edecek.

İşçi hareketlerinin, sosyalist, devrimci demokratik güçlerin, halkımızın kurtuluş mücadelesinin doğal müttefikleri olduğu bilincinde olan HEVKAR, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiyle en geniş uluslararası dayanışmanın sağlanması yönünde komunistlerden dindarlara kadar tüm hümanist çevrelerle iyi ilişkiler için mücadele edecek.

HEVKAR,nükleer bir savaş tehdidine karşı dünya barışını koruma yönündeki çabaların yanında aktif olarak yer almanın insanî bir görev ve sorumluluk olduğu inancındadır.

İnsan hak ve özgürlüklerinin aktif savunucusu olacak olan HEVKAR, Türkiyede ve Kürdistan'da faşizme karşı her alanda verilen mücadeleyi aktif olarak destekliyecek ve bu mücadeleyle dayanışma içinde olacaktır.

HEVKAR,ülkemiz Kürdistanın dört parçasındaki halkımızın ulusal demokratik hakları,ulusal bağımsızlığı ve özgürlüğü için seçtiği her türlü mücadele yöntemini meşru görüyor ve destekliyor.HEVKAR,ulusal ve toplumsal kurtuluşçu tüm güçlerle dayanışma içinde olacaktır.

F.Almanyada bulunan diğer yabancı toplulukların demokratik örgüt ve kuruluşlarıyla iyi ilişkiler kurma,işbirliği yapmaya önem veren HEVKAR,F.Almanya ve Avrupa'daki Kürdistanlı tüm demokratik kitle örgütlerinin sağlıklı bir çizgide mücadelecî birliğinin sağlanması için özel bir çaba sarfedecektir.

Halkımızı tanıtıcı tarihi ve kültürel çalışmalarda bulunacak olan HEVKAR,ülkemizdeki ekonomik-politik ve gelişmeleri çeşitli yollarla kamuoyuna ulaştırma yönünde özel bir uğraş içinde olacaktır.

Yabancı düşmanlığına,neo-faşizme ve her türlü ırkçılığa karşı mücadele etmeyi bir görev sayan HEVKAR,faşizme,emperyalizme,sömürgeciliğe karşı verdiği mücadeleden dolayı takibata uğrayan herkesle dayanışma içinde olacak ve politik iltica taleplerinin kabul edilmesi için çaba sarfedecektir.

HEVKAR,F.Almanya'da bulunan Kürdistanlı tüm yurtseverleri safların da yer alarak mücadele etmeye çağırır.

YAŞASIN HALKIMIZIN ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ /
YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ VE HALKLARIN KARDEŞLİĞİ !

HALKIMIZIN ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELESİYLE DAHA GÜÇLÜ
BİR DAYANIŞMA HAREKETİ İÇİN İLERİ !

F.ALmanyada BULUNAN KÜRTLERİN VARLIĞININ RESMEN TANINMASI,SOSYAL
VE KÜLTÜREL HAKEŞİTLİĞİNİN SAĞLANMASI İÇİN İLERİ !

KAHROLSUN FAŞİZM,SÖMÜRGEÇİLİK,EMPERYALİZM ve HERTÜRDEN GERİCİLİK !

10.1.1989

H E V K A R

(Hevgirtina Komelén Karkerén Kurdistan)

NEIN ZUR JUNTA!

Beteiligt euch an der Demonstration !

Am Samstag den 27.9.1980, Um 12 Uhr, am Ebert Platz in Köln

Am 12 September 1980 übernahm eine faschistische Militär-Junta durch einen Putsch die Macht. Mit dieser Militär-Junta versucht die Monopol-Bourgeoisie die Schwere ihrer Krise auf die Schultern der Werktätigen abzuwälzen, die Arbeiterbewegung, den Kampf für Demokratie und den nationalen-demokratischen Kampf des kurdischen Volkes zu unterdrücken. Die Militär-Putschisten werden von den USA, EG und NATO-Kreisen begrüßt, für die Wahrung ihrer Interessen im Mittleren-Osten, sowohl finanziell als auch militärisch unterstützt.

Nachdem die Junta auf die Macht kam, hat sie:

- das Parlament, die Regierung und die Verfassung abgeschafft,
- alle politischen Parteien, Gewerkschaften und demokratischen Organisationen verboten,
- auf der ganzen Türkei Ausgangssperre und Kriegsrecht verhängt,
- die Führer der politischen Parteien, Gewerkschaften, demokratischen Massen-Organisationen, mehr als 100 Abgeordnete und tausenden fortschrittlichen Personen verhaftet,
- Streiks, Versammlungen und Demonstrationen verboten,
- alle Stadträte geschlossen,
- Ein- und Ausreisen in Kurdistan untersagt, tausende kurdischen Intellektuellen und Patrioten verhaftet.

Wir, als demokratische Organisationen der kurdischen und türkischen Arbeiter in der B.R.D. protestieren mit Schärfe gegen diese Militär-Junta, die unseren Völkern nicht als Ungerechtigkeit, Grausamkeit und Folter bringen wird. Lasst uns von der Propaganda der faschistischen Militär-Junta, als sei sie "Gegen Rechts", vomit sie versucht sowohl unsere Völker als auch die öffentlichen-meinungen des Auslandes irrezuführen, nicht mitreißen. Um die Solidarität mit den türkischen und kurdischen Völkern zu verstärken und die Militär-Junta zu protestieren, organisieren wir eine Zentrale-Demonstration. Wir rufen alle Kräfte der Freiheit, Demokratie und Frieden, Parteien, Gewerkschaften und demokratischen Organisationen zum Protest gegen Junta auf und an unserem Protestmarsch teilnehmen.

- NEIN ZUR JUNTA!
- STOPPT DIE FINANZIELLE UND MILITARISCHE-HILFE ZUR JUNTA !
- VERBOT DER FASCHISTISCHEN "TORK-FEDERATION" !
- NEIN ZUR GRAUSAMKEIT UND FOLTER !
- FREIHEIT FÜR TORKISCHE UND KURDISCHE BEFÖLKERUNG !
- VERSTÄRKEN WIR DIE SOLIDARITÄT MIT DEN DEMOKRATISCHEN KRÄFTEN DER TORKEI !

KOMITEE DER EINHEIT FÜR DEMOKRATIE IN DER TORKEI, (B.R.D.)
DIE SYMPATHISANTEN DER "ISCININ SESI",
SOLIDARITÄTSKOMITEE FÜR DIE ZEITUNG GERCEK,
FEDERATION DER ARBEITERVEREINE KURDISTAN IN DER B.R.D.
DAS BÜRO DER ZEITUNG KITLE IN EUROPA,
FORTSCHRITTLICH-DEMOKRATISCHE ARBEITERVEREINE IN EUROPA,
TORKISCHER ARBEITERVEREIN DOSSELDORF,
SYMPATHISANTEN DER K.U.K. NATIONALE RÉVOULUTIONÄRE DEMOKRATEN,
AKSA,

KURDISTAN ARBEITER VEREINIGUNG
Murrstr. 6, 85 Nürnberg

İDAMLARIN VE KATLİMLERİN HESABI MUTLAKA

SORULACAKTIR !

Türkiye de, faşist cuntanın iktidarı alışından bu yana her geçen gün katliamlarını bir kat daha artırıyor.

Son olarak idamlara üç devrimcinin daha eklenmesi, Diyarbakır ve Alemdağ ceza evlerindeki direnişlerin bastırılması için yapılan katliamlar, Cuntanın Türkiye ve türkiye kürdis-tanındaki ulusal ve toplumsal devrim mücadelesini yok edemesindeki hırçınlığını göstermektedir.

Cuntanın sinsice yaptığı katliamlarda gün geçtikçe çoğalmaktadır. Cunta iktidara gelişinden sonra önce tutuklanan ve daha sonra askere alınan BURHAN isimli bir yoldaşımız, tesadüfen kilisteki bir sınır karakoluna düşer. Devrimcilerle ilişkisini kesmeyen burhan, devrimcilere çeşitli biçimlerde yardım eder. Faşistlerin dikatini üzerine çeken burhan, devrimcileri sınırdan geçirdiği idiasıyla Antebe alınır. Daha sonra kالبine bir tek kurşun sıkılarak BURHAN yoldaş katledilir.

Yine faşist mahkemelerin her gün yeni idam kararlarına son olarak iki yoldaşımızda eklendi. İstanbul sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanan yoldaşlarımızdan, Hüseyin aydın ve serhat kesemen'e idam kararı verilirken, Kerem Ay, Salih Ceyhan ve melih palavaroglu yoldaşlarada müebbed hapis verildi.

Devrimci ve yurtseverler, açıktan ve gizli olarak katledilirken Türkiye halkları üzerindeki baskılarda gitikçe katmerleşmektedir. Özellikle kürdistan halkı üzerinde estirilen baskılar köleci toplum savaşlarını andırmaktadır. Baskılar, işkenceler ve katliamlar artıkça kinimiz dahada büyümekte ve bilenmektedir.

TÜM YURTSEVER GÜÇLER VE DEVRİMCİLER :

Bazı Dünya tekелci sermaye kuruluşlarının verdikleri raporlara görede türkiye tekелci burjuvazisi daha uzun yıllar bu nalımdan kurtulamayacaktır. ve türkiyede fasizmin kurum haline getirilmek istenmesi bunun gereğidir. Türkiyedeki anti faşist muhalefetin dağınıklığındanda faydalanan cunta gün geçtikçe beli tabakalar arasında örgütlenmekte ve kendisine bağimli bir ajan, ispiyon örgütü oluşturarak, türkiye halkları üzürinde fasizmi kurumlaştırmaya çalışmaktadır.

Cuntanın gelecekte katliamlarını dahada artıracığı açıktır. Bunun için kürdistanda ve türkiye genelinde anti faşist birlik ve cephelerin oluşturulması bir zorunluluktur. Hareketimiz öncelikle kürdistanda olmak üzere prensip olarak butür oluşumları destekliyecektir.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTA !

İDAMLARIN İŞKENCELERİN VE TÜM KATLİMLERİN HESABI

SORULACAKTIR !

YAŞASIN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARININ ANTI FAŞİST MÜCADELE BİRLİĞİ !

BATI ALMANYADA TEKOŞİN SEMPATİZANLARI.

5 Mayıs 1982

.08 / .11. / 1988.

Sayın M. Güler

Partimizin kuruluşunun birinci yılında yaptığı Genişletilmiş Merkez Komitesi toplantısında, ülkemiz Kürdistan Devrimi ile ilgili önemli önemli stratejik kararlar aldı.

Yine aynı şekilde Kürdistan'ın bugünkü konumunu değerlendirerek, devrimci duruma açıklık getirdi.

Partimizin almış olduğu stratejik kararları, Kürdistan Devrimi'nin bugünkü aşamasına tekabül eden değerlendirmelerini, Kürdistan'da son gelişen olayları bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurmaya kararlaştırmıştır.

Basın toplantısının yapılacağı yer, gün ve saat aşağıda gösterilmiştir.

Katılmanızı dileriz.

Saygılarımızla..

KURDISTAN KURTULUŞ PARTİSİ
- Rızgari -

Y E R : RESTAURANT TULPENFELD
3 Nolu Oda
Heusallee 2-10, 53 BONN 1
TARİH : 17. Kasım. 1988 Saat: 12.00

DENGÊ KOMAL

Oberstr. 42, D-4100 DUISBURG 1
Tel: 0203- 22275

Montag, Dienstag, Freitag : 15.00- 19.00 Uhr
Samstag, Sonntag : 13.00- 20.00 Uhr

DAXUYANÎ

Îro Rojhilatanavîn dagirtî û avas e ji erd hejînen şoreşgerî. Eva ê bibe tekînek çîyayî û wek Şoreşa Oktobera mezin ê bibe ûsta guhartî-nine bingehî.

Di van rojên awarte de pêwestiyên hemu hêzên dij mêtinkar (kolîdar) nemaze pêwestiyên marksîstan ronak û liber çavan in. Ev pêwestiyên pî-roz li kuderê xî û di bin kîjan merc û rewşan deh dibe bila bibe divê werin bi cî anîn û ê werin cî jî.

Pêwestiyên netewî û nav netewî ên ku Şoreşa Kurdistanê dane ser mijên me marksîst, welat parêz û demokratên Kurdistanê jî, ku beşek ji têkoşîna karkerên şoreşger li ser ruyê cîhanê ye, li ber çavan in. Lê kes nikare bibêje ku ew pêwestiyana wek divyabu hatîne bi cî anîn.

Ji bo bi cî anîna beşek ji van pêwestiyana li bacarê Elmanya-Duis-burgê me "DENGÊ KOMAL"ê vekir, ku li gor kanûn, jîrekî û desthatiyên xwe li ser rêya hinkarî û belawkarî bi xebitin. Di "DENGÊ KOMAL"de dê vekirîna kada hinkarî, nemaze pêşkêşkirîna weşanên pirsîyariya ŞOREŞA KURDISTANÊ armancên me ên destkarî pêk binin.

Girêdana xwe bi "DENGÊ KOMAL"re pêk binin, di xebata wê de alîkar bin!

AUFTRUG

Der Mittelosten geht mit einer revolutionären Erschütterungen Schwanger. Dies wird ein vulkanischer Ausbruch. Er wird wie die Grosse Oktoberrevolution tief greifende Veränderungen im Gleichgewicht der Weltkräfte mit sich bringen.

In diesen herannahenden Erschütterungstagen sind die Aufgaben aller anti-kolonialistischen politischen Kräfte an erster Stelle der Marxisten so klar, dass eine Diskussion überflüssig ist. Diese Aufgaben müssen überall und unter allen Bedingungen erfüllt werden und werden erfüllt. Die Revolution im Kurdistan, die ein Teil des Kampfes ist, der von dem revolutionären Proletariat im Weltmassstab geführt wird, stellt uns, die Marxisten und Patrioten und demokratischen Kräfte im Kurdistan vor die nationalen und internationalen Aufgaben, die uns bewusst sind. Es kann nicht gesagt werden, dass diese Aufgaben gebührend erfüllt werden.

Um die Aufgaben wie die Schulungen und Veröffentlichungen, die eine Teil dieser angesprochenen Aufgaben ausmachen, im Rahmen unserer Möglichkeiten zu bewerkstelligen haben wir in der Stadt Duisburg die Dengê Komal gegründet. Die Dengê Komal wird gegründet, um eine systematische Schulungsplattform zusammenzustellen und um die Veröffentlichungen den Lesern zugänglich zu machen, die besonders die Fragen der Revolution Kurdistans zur Diskussion stellen.

Tretet mit Dengê Komal in Kontakt, helft bei ihren Tätigkeiten mit!

DUYURU

Ortadoğu devrimci depremlere gebe dir. Volkanik bir patlama olacaktır bu. Ve Büyük Ekim Devrimi gibi, dünya dengesine köklü dönüşümler getirecektir.

Bu yaklaşan deprem günlerinde, başta Marksistler olmak üzere, tüm anti-sömürgeci siyasal güçlerin görevleri tartışılmayacak kadar açıktır. Bu görevler nerede ve hangi şartlar altında olursa olsun yerine getirilmelidir. Ve de getirilecektir. Devrimci proletaryanın dünya düzleminde

sürdüğü mücadelenin bir parçası olan Kürdistan İhtilalinin, biz Kürdistanlı marksistlere, yurtsever ve demokrat güçlere yüklediği ulusal ve enternasyonal görevler de ortadadır. Bu görevlerin gerektiği biçimde yerine getirildiği söylenemez.

Biz, bu görevlerin bir bölümünü teşkil eden eğitim ve yayın düzeyini imkânlarımız ve yeteneklerimiz ölçüsünde gerçekleştirebilmek için, Almanya'nın Duisburg şehrinde "Dengê Komal"ı kurduk. "Dengê Komal"da sistemli bir eğitim platformu oluşturmak ve özellikle Kürdistan İhtilalinin sorunlarını tartışan yayınları okuyucuya sunmak pratik amaçlarımızı oluşturmaktadır.

"Dengê Komal" ile ilişki kurun, çalışmalarında yardımcı olun.

Berpirsîyarê Karbidest/Verantwortlicher Redakteur/
Sorumlu Yönetmen.....

Mehmet APAK

01 . Ağustos . 1980

TÜSTAV
TARİH
TÜRKİYE SOSYAL

(Bu Bildiri Kuzey Kürdistan'da -TC- Basılıp Dağıtılmış,
Avrupa'da DENGÉ KOMAL Tarafından Çoğaltılmıştır)

DEVİRİMCİ PROLETERYANIN MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM !

Lenin sonrası dönemde devrimci proleteryanın enternasyonal hareketi, mücadele bilinci, örgütsel perspektifi, ideolojisi, bir bütün olarak sağ oportünizmin gerici kışkacı ve saldırı boyutları içine alındı. Emperyalist burjuvazi karşısında, dünya düzleminde, marksist enternasyonal bir örgütten yoksun olan devrimci proleterya, dört bir yandan saldırı altına girerek, emperyalist burjuvaziye karşı tek merkezden taarruz stratejisini uygulayamadı. Günümüzde bu durum, bütün canlılığını korurken, dünya devrimci proleteryası, Marksist devrimci bir enternasyonale şiddetle ihtiyaç duymaktadır. Emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik-politik bunalımları derinleştikçe, saldırıları da, dünyanın bir çok bölgelerinde azgınca sürüyor. Emperyalizm, bölgemiz olan Ortadoğu'yu kendi kuşatması altında tutmayı ve varolan statükonun bozulmamasını amaçlarken, militarist saldırı üslerini, bölgedeki ileri karakollarını inşa ediyor. Gerici burjuva diktatörlükleri bu sistem içinde kenetlendirilerek hegemonyanın sürekliliği sağlanmaya çalışılıyor. Buna karşın, başta Filistin ve Kürdistan halkları, bölgedeki diğer emekçi halkların, emperyalist-sömürgecilğe karşı mücadelesi genişleyerek boyutlanıyor. Binlerce emekçinin bir-örneğine kırdırıldığı İran-İrak savaşı ise, emperyalist tezgâhların dokuması içinde, bölgedeki statükonun emperyalizm lehine sağlamlaşması ve değişen dengelerin korunması için kışkırtılmış bir haksız savaş olarak gündemdedir. Irak'taki gerici Baas rejimi sallanıyor. Homeyni'nin irticai rejimi çatırdatıyor. Kitlelerdeki siyasal, ekonomik hoşnutsuzluk dalgası büyüyor. Irak ve İran Kürdistanında ulusal demokratik muhalefet gelişiyor. Sömürgeci iktidarlar, bu gelişmelerden doğan korku ile, Kürdistan'daki ulusal-demokratik harekete karşı azgınca saldırıyor. Katliamlarına yenilerini ekliyorlar. Revizyonist TÜDEH gerici Homeyni iktidarını destekleyerek gerçek yüzünü gösterdi. Bölgedeki stratejik konumundan dolayı Kürdistan, yeniden emperyalizmin gündeminin baş köşesindedir. Gerici burjuva diktatörlükleri, dâşışıklı bir biçimde sömürgeci kuşatmayı yeni militarist yığınaklarla sağlamlaştırıyorlar. Emperyalist-kapitalist sistemin birer kolu olan bu iktidarlar, derin ekonomik, politik bunalımlar içinde dururken, devrimci işçi sınıfı hareketleri karşısında daha fazla işlevlerini sürdüremeyeceklerdir. Bu konumu ile dünya ve bölgemiz Ortadoğu yeni depremlere gebe.

Türkiye'de tekelci kapitalizmin ulusal ve uluslararası bunalımları karşısında iş-lemeye hale gelen devlet aygıtını yeniden düzenlemek, üst-yapı kurumlarını yeni ihtiyaçlara uygun hale getirmek, mevcut ekonomik bunalımı geçici de olsa önleyerek, kapitalizmin biricik meşru sistem olduğuna halk kitlelerini ikna etmek ve içine düşülen siyasal açmazları çözümlemek üzere, emperyalist metropollerin icazet ve desteği ile 12 Eylül Askeri-Bürokratik Diktatörlüğü işbaşına getirildi. Tekel-burjuvazinin eski yöntemlerle hükmetmesi mümkün değildi. İslamcı ve faşist hareketi kapitalist rasyoneller içine çekerek, denetim altına alabilmek, yedeğine takabilmek, işçi sınıfının bağımsız sınıf hareketinin gelişmesini engellemek; toplumsal tabanından soyutlanarak küçük-burjuva guruplara bölünen sosyalist hareketi kazanabilmek ve özellikle sosyalist hareket, işçi sınıfı, ezilen Kürt ulusal hareketinin birleşmesini önleyebilmek için, askeri-bürokratik diktatörlük hemen kolları sıvadı. Burjuva diktatörlüğü karşısında ve ideolojik-politik bunalım ortamında bir kez daha örgütsüz yakalanan sosyalist hareketin kadroları imha edilirken, ezilirken, işkence ve baskıya uğratılırken, örgütsüz ve yönsüz bırakılan toplumsal muhalefetin ise, direnci kırılarak ezildi. Ve sosyalizm dışı ideoloji ve önderliklerin tasallutuna her zamankinden daha da açık bir hale getirildi. Bugün, burjuvaziye karşı tek bir devrimci güç haline gelmesi engellenen işçi sınıfı hareketi, kemalist ideoloji, sarı sendika, gerici örgütlenmeler ve her boydan sapmalarla kuşatılarak sindirilmiştir. Grev, direniş ve mücadele alanları işgal edilmiştir. Fabrikalar, tarlalar, işyerleri, üretim alanları suskun bir sürece sokulmuştur. Patronlar, namluların desteğinde sömürülerini sürdürerek ekonomik bunalımın faturasını geniş emekçi yığınlarına ödetiyorlar. İşçileri dilediğince işten çıkarıyor, işsizler kitlesine hergün binlerce yeni işsiz katılıyor. Ve bir bütün olarak hayat, gün geçtikçe çekilmez hale geliyor. Askeri-Bürokratik Diktatörlüğün, bu barbarca uygulamaları, her türlü basın yayın, kitle iletişim araçlarıyla sürdürdüğü demogoji, yalan ve tehdide dayalı propagandası, halk kitleleri içinde korku ve paniğe yol açarken, işçi sınıfının kararsız "dostları"nın da gün ışığına çıkarıp yollarını ayırdı. Yanlış strateji ve taktiklerle sisteme karşı tepki içe-

risine giren reaksiyoner küçük-burjuva kökenli devrimci guruplar, kendilerini sınıfın yerine koyarak burjuva diktatörlüğü ile savaşa tutuşmanın bedelini, ona teslim olup paramparça olmakla ödediler. Bu somut siyasi durum: karar anı geldiğinde, i-kirciksiz sınıfı savaşa sürebilmek için, proleteryanın bağımsız, politik çizgisinin açık ve net bir şekilde kendisine götürülmesi, kazanacağı ve kaybedeceği şeylerin yine açık ve net olarak programlaştırılması, proleteryanın ihtiyaç duyduğu bağımsız politik örgütün yaratılması, bugün için sosyalist siyasal kadroların önüne acil ve zorunlu bir görev olarak dayatmıştır.

1 Mayıs gösterilerini yasaklayan 1925 Kemalist Tasfiye Hareketi'nden tam elli yıl sonra 76-1 Mayıs'ı ilk kez kitlesel bir biçimde kutlandı. Kemalizmin hegemonyasından kurtularak dönüşemeyen reformist sosyal-şovensolun gerici yanları, tüm eylemlerinde olduğu gibi 1 Mayıs'a da yansdı. Dünya işçi sınıfı hareketinin birlik, mücadele ve dayanışmasının simgesi olan 1 Mayıs, dar gurup çıkarlarının bir göstere günü haline getirildi. Uluslararası kamplaşmaların en yüksek düzeyde yansıdığı 77-1 Mayıs'ı ise, burjuvazinin provakasyon planına uygun bir biçimde geliştirdi. Bu şanlı günün muhtevası, küçük-burjuva kutuplaşmalarına feda edildi. Sol'u bölüp parçalayarak yönetme tecrübesine sahip olan Türk burjuvazisi, DİSK'in öncülüğünde 80'e kadar kutlanan 1 Mayıs'larda da amacına değişik bir biçimde ulaşacaktı. Yani, devrimci proleteryanın, mücadele ve dayanışma günü, sosyal-şoven bir muhtevayla kemalist ideolojinin icazet sınırları içerisinde, burjuva rasyoneller düzeyinde kutlanacaktı. Bundan dolayıdır ki, 78-1 Mayıs'ında sosyal-şovenizme açık bir tavır olarak Kürdistanlı proleter devrimcileri, 1 Mayıs alanına ağızları bantlı bir biçimde ve ellerinde boş pankartlarla girmişlerdi. 79 ve 80-1 Mayıs'ları ise, Türk bayraklarının alanlarda dalgalandırıldığı günler haline getirildi. Ve böylece proleteryanın enternasyonal hareketi, burjuva demokrat platformlara, sağ oportünizme, reformizme, dar gurupçuluğa, sosyal-şovenizme, uluslararası kamplaşmalara feda edilerek kurşuna dizildi. Proleteryanın mücadele alanları, kazandığı demokratik mevziler, mücadele bayraklarının dalgalandığı kaleler, adım adım, birim birim burjuvaziye teslim edildi. Sonuç olarak proleteryanın tüm demokratik haklarının gasbedilerek, öncü kadrolarının ezildiği bugünkü yenilginin ara bağlantıları, dün burjuva demokrat mücadele tarzıyla reformist anti-faşist anlayışlarının temelinde yatmaktadır.

Ülkemiz Kürdistan'da, öğrenci gençlik ve kentlerde yoğunlaşan küçük-burjuva aydınlarının omuzlarında gelişen anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadele düzeyi ihtilalin temel ve itici gücü olan sınıf ve katmanlara doğru yürüyemedi, bunların bünyesinde hızla çoğalan potansiyeller, toplumsal muhalefete sıçratılamadı. Organize bilinç ögesi ile, hayatın canlı pratiği bütünleşemedi. Marksist ideolojik boyutlara ulaşan ve siyasal örgütsel boyutlara uzun vadede gebe duran proleter devrimci önderliğin konumuna rağmen, ülke genelinde ve bütününde, tek marksist devrimci merkezden kumanda altında genel mücadele cephesi yaratılamadı. Hiç bir zaman tutarlı ve uzun süreli bir eylem planı sunamayan ve parti düzeyini doğuramayacak olan dar gurupçuluk, demokratik ve devrimci potansiyelleri çar çur etti.

Bütünüyle bu gerçek siyasal durum, devrimci mücadelenin gündeminin baş köşesini işgal eden örgütlenme gibi temel ve hayati bir görevin acil olduğunu çarpıcı bir biçimde doğrulamaktadır. Tüm devrimci güçleri, ideolojik birlik, siyasal program etrafında, örgütsel perspektifte, nitelikleri bir tek ve bütün Kürdistan ölçüsü deki bir harekete dönüştürmek zorunludur. Proleteryanın devrimci hareketini canlandırmanın temel koşulu olan örgüt kitlelerde gelişen siyasal huzursuzluğu, köklü bir devrimci eyleme dönüştürebilir. Teorik, pratik, taktik, stratejik program birliği sağlanmadan 12 Mart, 12 Eylül gibi dönemlerin tekrar yaşanabileceği unutulmamalıdır.

Sosyalistler, demokrat yurtseverler, militanlar; 82-1 Mayıs'ı'nı yaşadığımız bugünde, görevlerimiz açıktır. Ne yapacağımız bellidir. İdeolojik siyasal birliğimizi, devrimci güveni sağlamlaştırmalı, siyasal faaliyetleri, örgütlenmenin sürekliliğini sağlamalıyız. Kayıpları asgariye indirmek, güçleri yeniden toparlamak, zaaf ve eksiklikleri, yanlışları tesbit etmek, yeni koşullara uygun siyasal çalışmalarını örgütlemek, saldırıları göğüsleyecek taktikleri geliştirmek, bu taktikleri titizliklere hayata geçirmek gereklidir. Somut duruma kararlılıkla müdahale zorunludur. Demokratik potansiyelleri ortak paydalarda örgütleyerek, proleteryanın toplumsal kurtuluş mücadelesinin stratejisine uygun bir biçimde devrimci örgütlenmeyi geliştirmek, enternasyonal görevleri kesintisiz sürdürmek, proleterya enternasyonalizmini güçlendirmek için saflarımızı sıklaştırmalıyız. Devrimci bir örgütle marksist ideoloji ve siyasal kararlılıkla proleteryanın mücadele ve birlik ruhuna kıskançlıkla sahip çıkılabilir.

YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİ !
KÜRDİSTAN'DA MARKSİST MERKEZİ ÖRGÜTÜN İNŞASI İÇİN İLERİ !
YAŞASIN TÜRK-KÜRT-ARAP-FARS DEVRİMİ PROLETERYASININ BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ !
KAPİTALİST KÖLELİĞE KARŞI MARKSİST-LENİNİST MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM !
BİMRE KOLETİ / BİJİ YEK GULAN

1 Mayıs 82

Türkiye ve Kurdistan Emekçileri Devrimci Demokratlar, Komünist Güçler

PARTİYA KOMİNİSTÊ KEDÂ KURDİSTAN KURULDU

Askeri faşist diktatörlüğün bütün vahşetiyle devrimci demokrat ve komünist güçlere karşı azgın bir saldırıya geçtiği, halkımızın ulusal-toplumsal mücadelesini boğmaya çalıştığı koşullarda kendi topraklarımızda TKEP-Kürdistan Özerk Örgütü I. Partileşme Kongresi toplandı ve başarıyla sonuçlandı.

Kongre, devrim mücadelemizin bugünkü durumunu değerlendirip, önümüzdeki mücadeleye görevlerini belirlemenin yanında işçi sınıfı hareketinin bugün varmış olduğu düzey ve devrimimizin niteliği gereği, işçi sınıfının öncü politik örgütsel birliğini sağlamanın zorunluluğuna işaret etmiş ve bunun gereği olarak, TKEP-KÖÖ'nün Partiya Komünistê Kedâ Kurdistan adını alarak partileşmesi tarihi kararını almıştır.

Partiya Komünistê Kedâ Kurdistan, iradi bir istemin ürünü değil toplumsal gelişmenin objektif kaçınılmazlığının ürünüdür.

Partiya Komünistê Kedâ Kurdistan, işçi sınıfı hareketinin bugün varmış olduğu noktada öncü politik örgütün yaratılması kaçınılmazlığının !.. Türkiye ve Kürdistan işçi sınıflarının birliğinin sağlanmasının objektif kaçınılmazlığının !.. Ulusal kurtuluş mücadelemizin bugünkü toplumsal karakterinin gereği olarak işçi sınıfının ideolojik, politik ve örgütsel öncülüğünün zorunluluğunun !.. Ve sosyal sovenizme, burjuva ve küçük burjuva milliyetçiliğine karşı ideolojik mücadelenin ürünüdür...

Partiya Komünistê Kedâ Kurdistan; faşizme, emperyalizme, tekelleri kapitalizme ve ulusal baskıya karşı Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirip Demokratik Halk İktidarı altında kesintisiz sosyalizme geçmeyi hedeflemiştir.

Bu hedefine varmak için tüm anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekeller ve anti-sovenist güçlerin genel birleşik halk cephesinde toplanmasını savunur. Bunun uğruna mücadele eder. Bunun gereği olarak tüm emekçi sınıf ve tabakaların mücadelesini savunur ve destekler.

Ulusal-toplumsal kurtuluş mücadelesinde işçi sınıfının politik ve örgütsel hegemonyası için, işçi sınıfının ve komünist güçlerin politik ve örgütsel birliğini zorunlu görür ve bunun uğruna mücadele eder ve bunu devrim mücadelemizin ve geleceğin teminatı olarak kabul eder.

Kurdistan Ulusal Azınlıkları !

Kürt ulusuyla birlikte sizler de bütün ulusal haklarınızdan yoksun bırakılmışsınız. Sizlerin bütün ulusal haklarınıza kavuşmanız ancak Özgür ve Demokratik bir Kürdistan'ın yaratılmasıyla mümkündür. Bunun için, Türkiye Kürdistan'ının bütün ulus ve ulusal azın-

lıklar işçi sınıflarının öncü politik örgütü Partiya Koministê Kedê Kurdistan saflarında mücadeleyle katılın !

Kürdistan İşçileri !

Özgür ve Demokratik Kürdistan'ın yaratılması için ulusal-toplumsal devrim mücadelesine önderlik etme tarihi görevi sınıfımızın omuzlarındadır. Bu tarihi görevimizi yerine getirmek ve kapitalizmi yok edip, kendi düzenimiz olan sosyalizmi kurmak için, öncü politik örgütsel birliğimizin ifadesi olan Partiya Koministê Kedê Kurdistan saflarında birleşiniz !

Kürdistan Emekçi Köylüleri !

Faşizmin ve tekelci kapitalizmin ağır ekonomik sömürü ve siyasi baskısından kurtuluşunuz ancak Özgür ve Demokratik bir Kürdistan yaratmakla mümkündür. Ancak Özgür ve Demokratik Kürdistan yaratmakla ulusal aşağılanmadan, sefaletten, sosyal gerilikten, jandarma baskısından kurtulup çağdaş düzeye ulaşabilirsiniz. Buna varmak için gücünüzü işçi sınıfının gücüyle birleştiriniz. Bunun için Partiya Koministê Kedê Kurdistan saflarında mücadeleyle katılın !

Devrimci Demokrat Aydınlar, Gençler !

Ulusal baskının sona erdirilerek Özgür ve Demokratik Kürdistan'ın yaratılması hepimizin amacıdır. Bu amacımızı gerçekleştirmek için, özgür ve bilimsel düşünce üzerindeki baskıların kaldırılması ve gençliğin geleceğinin teminat altına alınması için Partiya Koministê Kedê Kurdistan saflarında mücadeledeki yerlerinizi alın !

Emekçi Kürdistan Kadınları !

Ulusal ve sınıfsal baskının yanı sıra kadın olduğunuz için ezilmekte ve horlanmaktasınız. Kapitalizm tarafından aşağılanmakta ve onurunuz ayaklar altına alınmaktadır. Bundan kurtulmanın yolu kocalarınız ve kardeşlerinizle birlikte Partiya Koministê Kedê Kurdistan saflarında Özgür ve Demokratik Kürdistan yaratma mücadelesine katılmanızdır. Partiya Koministê Kedê Kurdistan sizler olmadan mücadelemizin başarıya ulaşamayacağı bilinciyle sizleri bu mücadeleye davet ediyor.

Kürdistan Komünistleri !

Ulusal-toplumsal kurtuluş mücadelenizin bugünkü aşamasında komünist güçlerin birliği acil bir görev olarak durmaktadır. Partiya Koministê Kedê Kurdistan bu bilinçle komünist güçleri komünist hareketin birliğini sağlamak için mücadeleye çağırır.

Devrimci Demokrat Güçler !

Partiya Koministê Kedê Kurdistan; faşizme, emperyalizme tekelci kapitalizme ve ulusal baskıya karşı mücadele saflarında birliğe çağırır.

YAŞASIN ÖZGÜR VE DEMOKRATİK KÜRDİSTAN

YAŞASIN PARTIYA KOMİNİSTÊ KEDÂ KURDİSTAN

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK

KAHROLSUN ŞOVENİZM

KAHROLSUN EMPERYALİZM

YAŞASIN SOVYETLER BİRLİĞİ VE SOSYALİST SİSTEM

PARTIYA KOMİNİSTÊ KEDÂ KURDİSTAN

MERKEZ KOMİTESİ

8 MAYIS'TA DUISBURG'DA

TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN'DAKİ İŞKENCE, İDAM VE KÜRT ULUSUNA YÖNELİK SOYKIRIMINA KARŞI
DÜZENLENEN MERKEZİ YÜRÜYÜŞ VE MİTINGE KATILALIM ! !

İŞÇİLER! DEVRİMCİLER!

Elleri kanlı Natocu 12 Eylül generalleri Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ın yoksul halkları, işçi sınıfı ve devrimcilerine karşı açtıkları savaşı tüm şiddeti ile sürdürüyorlar. ABD, AET ve Japon emperyalizmine bağımlı tekellerin kasalarını tıka basa doldurmak için işçi ve emekçiler emsali görülmemiş bir soygun düzeni altında yaşatılıyorlar. İşçi ücretleri, artan hayat pahalılığı karşısında sürekli azalıyor. İşçilerin tüm sosyal hakları gasbediliyor. İşçi sınıfının sadece biraz daha iyice yaşayabilmek için giriştiği her mücadele acımasızca bastırılıyor. Bunalımın yükü işçilerle beraber diğer emekçilere de yıkılıyor. Taban fiyatlarının düşüklüğü köylülerin belini büküyor. Şehirlerde ve köylerde kendi emeğiyle geçirmek zorunda olan herkes yoksulluk ve sefaletin pençesinde.....

Bu soygun düzenini amansız bir devlet terörü koruyor. İşkencehanelerde yüzlerce devrimci, halklarının mutluluğunu istemekten başka hiç bir suçu olmayan yüzlerce genç en vahşi işkenceler altında katledildiler. Yüzünü aşan politik tutuklu arasında bu vahşi işkencelerden geçmeyen hemen hemen yok. İşkence bir devlet politikası olarak tüm acımasızlığı ile sürerken bir yandan da devrimciler, demokratlar idam cezası ile yargılanıyorlar. Cuntanın uşağı askeri mahkemelerde sudan sebeplerle idam cezasına çarptırılıyorlar. Bugüne kadar 11'i devrimci olan 14 kişi idam edildi. Göstermelik Danışma Meclisi 60 idam kararını onaylamaya hazırlanıyor. Mahkemelerde ise idamı istenenlerin sayısı 4.000'i buldu.

Cuntacılar idam kararlarını beklemeden infazlarda yapıyorlar. Sokak ortalarında, dağ başlarında kurşunlananların hadi hesabı yok. Zindanlarda ise; devrimciler en insanlık dışı koşullarda yaşıyorlar. İşkenceler ve katliamlar zindanlarda da devam ediyor. Son olarak Alındağ Cezaevinde 3 devrimcinin ardından, sömürgeciler imha planlarını uygulamaya başlayarak, Diyarbakır Cezaevinde aralarında PKK ve diğer hareketlerin yönetici kadrolarının olduğu onlarca anti-sömürgeciyi katlettiler. Sömürgecilerin bu imha planları sadece Diyarbakır'a özgü değil. 12 Eylül darbesinden bu yana Kürdistan'daki sömürgeci vahşet amansız boyutlara vardı. Tüm bir köy halkının işkenceye yatırılması, en aşağılık baskılara maruz bırakılmaları gündelik olaylar haline geldi. Komando baskınına uğramamış tek bir Kürt köyü kalmadı. 12 Eylül'den hemen sonra Kürdistan'daki köylerdeki tüm Kürt evleri sömürgeciler tarafından hedefin kolay tesbiti için beyaza boyandı. İkinci Ordu'nun merkezi de Kürdistan'a nakledilerek, sömürgeci Türk Ordusu'nun 2/3'ü katliamları ve baskıları yürütmekle görevlendirildi. Yapılan askeri tatbikatlarda gerçek ~~napalm~~ mermilerinin kullanıldığını sömürgeci basın dahi yazmaktan çekinmemektedir.

İşçiler! Devrimciler!

Bu zulme, bu baskılara, bu soy kırımına seyirci kalacak mıyız? Sınıf kardeşlerimize, yoldaşlarımıza ve Kürt ulusuna karşı görevlerimiz unutulamaz! Türk ve Kürt Halkları ile dayanışma bizlerin en önde gelen görevlerinden birisidir. Bu amaçla 8 MAYIS GÜNÜ DUISBURG'ta düzenlenen yürüyüş ve mitinge katılalım! Eli kanlı Cuntacılar, sömürgecilere karşı nefretimizi omuz omuza haykıralım!

KAHROLSUN ASKERİ DİKTATÖRLÜK!

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK!

DENGÊ KOMAL

KURTULUŞ

Diğer Yürüyenler:

Birkom, Birlik Yolu-Cephe, Dev-Sol, DİB-FAK, FİDEF, Gerçek, İşçi Gerçeği, KKDK
KOÇ-KAK, KOMKAR, Mala Gelê Kurd, Proleter Dayanışma, Têkoşin.

ZENTRALE DEMONSTRATION AM 8. MAI IN DUISBURG GEGEN HINRICHTUNGEN, FOLTER
UND MASSAKER IN DER TÜRKEI UND KURDISTAN, GEGEN VERNICHTUNGSAKTIONEN DER
JUNTA GEGEN DAS KURDISCHE VOLK

ARBEITER ! DEMOKRATEN ! REVOLUTIONÄRE !

Die NATO-treuen Generäle führen gegen die Arbeiterklasse, revolutionär-demokratische Kräfte und die Völker der Türkei und Kurdistan mit aller Härte einen Krieg. Die Werktätigen werden gezwungen, unter einem beisspielslosen Ausplünderungssystem zu leben, damit die von den USA, EG und Japan Imperialismus abhängigen Monopole ihre Profite erhöhen können. Die Reallöhne sinken bei einer ständig wachsenden Teuerungsrate. Alle sozialen Rechte der Arbeiter werden abgebaut. Jeglicher Kampf der Arbeiterklasse um eine relativ besseres Leben wird mit Gewalt unterdrückt. Die Lasten der Krise sollen nicht nur die Arbeiter, sondern auch die anderen Werktätigen tragen.

Dieses Plünderungssystem wird durch ein Staatsterror unterstützt. In den Folterkammern wurden Hunderte von Revolutionären und jungen Leuten auf eine unmenschliche Weise ermordet, deren Schuld es war, ein besseres Leben gewünscht zu haben. Unter den mehr als Hunderttausend politischen Gefangenen gibt es kaum jemanden, der nicht gefoltert wurde. Während diese Folterpolitik durch den Staat systematisch weitergeführt wird, werden Revolutionäre und Demokraten vor den juntatreuen Militärgerichten mit Anträgen auf Todesstrafe angeklagt. 11 Revolutionäre und Demokraten wurden seit dem Putsch hingerichtet. Mehr als 60 Todesurteile liegen der "Konstituierenden Versammlung" zur Bestätigung vor. Bisher sind etwa 4.000 Anträge auf Todesstrafe gestellt worden.

In einigen Fällen warten die Militärs nicht so lange bis die Todesurteile bestätigt werden. Hunderte von Revolutionären und Demokraten wurden und werden auf den Straßen und Bergen erschossen. In den Militärgefängnissen müssen die politischen Gefangenen unter unmenschlichen Bedingungen leben. Zunehmend kommt es auch zur Ermordung politischer Gefangener in Militärgefängnissen. In einem Militärgefängnis in Istanbul wurden 3 Revolutionäre ermordet. In einem Gefängnis in Diyarbakir haben die Kolonialisten durch eine Vernichtungsaktion zig kurdische Revolutionäre ermordet, unter ihnen führende Mitglieder von PKK und anderen Organisationen. Seit dem Putsch hat die kolonialistische Unterdrückung in Kurdistan große Maße angenommen. Die Folterung der Bewohner ganzer Dörfer, Erniedrigungen und kollektive Bestrafungen sind zum tägliche Praxis geworden. Alle kurdische Dörfer wurden die kurdischen Häuser weiß gestrichen damit sie als Ziel leichter erkannt werden konnten. Nach der neuen Verlagerung eines weiteren Teils hat 2/3 der türkischen kolonialistischen Armee die Aufgabe, die Unterdrückung und die Massaker in Kurdistan fortzusetzen. Sogar die bürgerliche Presse berichtet ohne vor irgendetwas sich zu schrecken von einem Einsatz der Napalm-Bomben bei den Militärmanövern in Nord Kurdistan.

KOLLEGEN (INNEN) ! GENOSSEN (INNEN) !

Werden wir zuschauen wie die Völker in der Türkei und Kurdistan unterdrückt und vernichtet werden? Die türkischen und kurdischen Völker brauchen mehr denn je die INTERNATIONALE SOLIDARITÄT. Laßt uns am 8. Mai in Duisburg gemeinsam gegen die Junta und kolonialistische Unterdrückung in Kurdistan demonstrieren !

NIEDER MIT DER MILITÄRDIKTATUR !

NIEDER MIT DEM KOLONIALISMUS !

DENGÊ KOMAL

KURTULUŞ

Andere DEMOteilnehmer :

Birkom, Birlik Yolu-Cephe, Dev-Sol, DIB-FAK, FIDEF, Gercek, Isci Gercegi, KKDK
KOC-KAK, KOMKAR, Mala Gelê Kurd, Proleter Dayaniäma, Têkosin.

Yaşar Gündoğdu

Mücadelelerimizde Yaşıyor!

1980 nisanında Rızgari operasyonlarını sürdüren MİT ve Siyasi Polis, Türkiye Elektrik Kurumu'ndaki devrimci mücadelenin gözde öncülerinden Yaşar GÜNDOĞDU'yu göz altına aldı. Polis esas itibarı ile RIZGARI'nın, Rızgari çizgisini izliyen anti-sömürgeci demokratik gençlik hareketinin kilit adamlarından biri olarak mimlediği Yaşar'ı vahşi bir sorguya tabi tuttu. Polis, kendince önemli saydığı bir kısım adresleri, isimleri, bazı siyasi faaliyet merkezlerini ve bunlarla ilgili ilişki ve bağlantıları çözümleyeceği hesaplar içinde Yaşar'a uyguladığı acımasız işkencelerden sonuç almadıkça, işkencenin dozunu arttırdıkça arttırdı. Yaşar yoldaş, işkencede gerçek bir marksist-leninist militanın bilinci ve iradesiyle direndi. Sır vermedi.

Aynı anda, Ankara Emniyet Müdürlüğünde Avukat Mümtaz Kotan'la beraber altı devrimci de işkenceye yatırılmışlardı. Olay, günün gerilimli havasında büyük tepkiler yarattı. Ankara Barolar Birliği başkanı, bizzat emniyete giderek gözaltına alınanların hayatlarından endişe edildiğini ve kendilerini görmek istediğini belirtti. Basında henüz ağzına kilit vurulmamış bazı öğeler Emniyet Müdürlüğü üzerinde bir baskı ağı yaratıldılar. Bazı demokrat milletvekilleri protestolarda bulundular. Ama ne yazık ki, geç kalınmıştı. Yaşar yoldaş işkenceden komaya girmiş ve gizlice Numune Hastanesi'ne kaldırılmıştı. Orada doktorların müdahalesi ile çok kısa bir süre kendine gelen Yaşar yoldaş, ne bir tek kavgaya arkadaşının adresini ve ne de bir tek isim vermedi. Sadece kendi ismini söyleyerek hayata gözlerini yumdu.

Olay, Dev-Yol sempatisini bir doktorun Ankara Zafer Pasajına gelerek, Yaşar Gündoğdu isimli bir devrimcinin polis işkencesi sonucu hayatını kaybettiğini açıklaması ile duyuldu. Kavgaya arkadaşları, geniş bir devrimci demokrat çevre ve ailesi hastaneye koşular. Ama, Yaşar'ın cenazesi polis tarafından Yenimahalle Mezarlık Morguna kaçırılmıştı. Olaya müdahale edildi. Cesete yeniden otopsi yapıldı. Türkiye Elektrik Kurumu çalışanları işi bırakma boykotuna gittiler. Durum bir önerge ile Millet Meclisi'ne getirildi. Ve Yaşar'ın cenazesi görkemli bir törenle toprağa verildi.

Aynı anda, Avukat Mümtaz Kotan özel bir askeri uçakla Ankara'dan Diyarbakir'e kaçırıldı. Kan içindeki altı devrimci de Mamak Garnizonu'na teslim edildiler.

Aradan geçen iki yıl içinde Türkiye'de, özellikle 12 Eylül Darbesi'nden sonra işkence, zulüm, vahşet kat kat arttı, pekişti, yoğunlaştı. Sosyalistler, devrimci demokratlar, ilerici, yurtsever öğeler işkence tezgâhlarında katledilmeye devam ediyor.. Türk burjuvazisinin bu vahşet gösterisinde Yaşar Gündoğdu elbette ki, ne ilk, ne de son değildi. Ama, O bize marksist-leninist bir militanın hayatın her alanında olduğu gibi, işkence tezgâhlarında da nasıl davranması gerektiğini öğreten, bunu hayatıyla ödemek pahasına en ufak bir taviz vermeden sonuna kadar götüren bir insandı. Katlinin ikinci yaldönümünde Yaşar Gündoğdu'yu içimiz burkularak ama saygıyla, gurur duyarak anıyoruz.

Türk burjuvazisi bu son ve büyük karşı devrim taaruzunda sosyalistleri, devrimci-demokratlarla, ilerici yurtseverlere ağır darbeler indirdi. Yaşar'ın katledildiği günlerde iyice şekillenen bu karşı-devrim taaruzu çok çeşitli nedenlerle gerektiği gibi karşılanamadı. Sonun başlangıcına işaret eden, Yaşar'ın katli gibi bir dizi olgu ve olay gerektiği gibi değerlendirilemedi. Kırk başlı bir ucube haline gelen önderlik(?), kendi yenilgisinin şartlarının büyük bir bölümünü kendisi hazırladı. Ve düzenin asal koruyucularından ordunun baskını karşısında bütün mevzilerini terketti. Sonuç elbette ki, korkunçtur. Acıdır. Ama umutsuz değildir. Sınıf mücadelesi bu en çetin şartlarda bile

derinden derine sürüyor. Bunca acımasız zulme, işkenceye, baskı ve sindirme eylemlerine karşılık, devrimci direnme henüz kurutulamadı. Yeni yeni direnme merkezleri, yeni yeni direnme biçimleri her yandan fışkırıyor. Fıskırmaya devam edecek. Türk burjuvazisinin katlettiği her militan, genç ellerde yeniden bayraklaşıyor. Zulüm ün karanlığı içinde mahallelere, köylere, dağlara uzanıyor. Fabrikalarda hoşnutsuzluk hore murtuları dalga dalga yükselmekte. Kentlerin sokaklarında küçükburjuva-
zinin karanlık öfkesi dolaşıyor.

Yaşar'ın katlinin ikinci yıldönümü böylesi bir cehennem deresi içinde yaşanılacak. Büyük acılar içinde. Büyük öfkeler içinde.

Katliamların Hesabı Sorulacak

İşkencelerin, Zulmün, Soygunun Hesabı Sorulacak

Bımre Koledari - Bımre Zordesfi

Bıji Azadi - Bıji R ı z g a r i !

19 Nisan 1982

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

"Bu bildiri Kuzey Kürdistan'da (TC) basılıp dağıtılmış,
Avrupa'da DENGÊ KOMAL tarafından çoğaltılmıştır."

YÜKSELT İSYANINI EY HALK
EY BİN YILLIK ACI, DETİL
KANAT YARALARI
ATEŞLE FİTİLİ EY MEBAREK HİNG
VE KADİM SABRİ ORTADOĞU'NUN
PARÇALAN
PARÇALA ZİNCİRLERİNİ EY HALK
YÜKSELT İSYANINI
YIKILSIN KÖLELİK
YIKILSIN ZULM "

NEWROZ'UN İSYAN ATEŞLERİNİ ÇOĞALTALIM !

Ortadoğu devrimci depremlere gebe dir.

Ne; Baasçı cellat Saddam Hüseyin ve eli kanlı mürteci Humeyni yönetim-
lerinin Arap-Fars halklarını birbirine kırdırma savaşı;

Ne; emperyalist-kapitalizmin Ortadoğu jandarmalığı için örgütlendirilen
Türkiye militarist-bürokratik cuntasının devlet terörü;

Ve ne de; kitlelere reformist hayaller, boş sloganlar taşıyarak; devrim-
ci yükselişleri bozazlayan burjuva sosyalistlerinin gayretleri;

Hiç bir şey, bu görkemli isyan dalgasını; kölelik, zulüm düzenlerinin
yerle bir oluşunu durduramayacaktır.

Kardesler,

Yaşadığımız günler, emperyalist kapitalizmin stratejisi içinde hareket
eden, baskıcı, gerici, militarist burjuva diktatörlüklerinin; bölgede ken-
di egemenliklerini dört bir yandan tehdit eden muhalefet güçlerine ve odak-
larına karşı imhacı saldırıya geçtiği; muhalefetin devrimci militanlarının
kadrolarının zindanlara tıkıldığı, işkencehanelerde, engizisyonlarda kat-
ledildiği; en küçük insan haklarının bile çöndüğü; devrimci onur bayra-
ının yerlere düşürüldüğü; karargâhların işgal altına alındığı önemli ta-
rihsel günlerdir. Ve gene yaşadığımız günler, direnme ve mevzileri koruma,
güçlerimizi tek bir yumruk, tek bir bayrak altında birleştirmek için müca-
deleye hazırlanma günleridir.

Ve gene bugünlerde Ortadoğu halklarının, zulme, zorbalığa başkaldırışı-
nın, zulmü, zorbalığı yerle bir edişinin simgesi NEWROZ'un bir yıldönümünü
daha yaşıyoruz. Yüzyıllar öncesinin Kürdistan'ında demirci KAWA'nın önder-
liğinde ayaklanan kölelerin demir yumrukları, zalim DEHHAK'ın sarayını za-
limlerin başına yıkmıştır. Her ocaktan, her yürekten, yükselen isyan ateşi
birleşip köle karanlığını aydınlığa çevirmişti. İşte NEWROZ, bu zaferin,
bu coşkunluğun bahara açılan günün kutlanıdır. Bugünde ülkemiz Kürdistan
bütün dünya gibi emperyalist zincirin, zorbalığın altında inlemektedir. Em-
peryalist-kapitalist sistem ülkemizi, en basit insan hak ve özgürlüklerin-
den yoksun bırakılmış, bölük pörçük, dört bir yanı askeri işgal altında;
diline, benliğine kilit vurulmuş sömürge bir ülke olarak; Ortadoğu'nun
orta yerine kilitlenmiştir.

Mazlum Kürdistan emekçileri isyan ateşlerini her yerden yükseltiyorlar.
Türkiye'nin Kemalist sömürgeci cellatlarına; Baas cuntasının vahşetine; eli
kanlı mürteci Humeyni'nin yeni burjuva diktatörlüğüne karşı savaşıyorlar.
Bu seferki Dehhak, bir tek saraya kapanmış, yılanlarıyla oynayan bir sapık
değil sadece. Emek sömürüsüne dayalı, bütün dünya düzeyinde örgütlenmiş,
merkezilemiş; hergün kılık ve biçim değiştirerek zulmü sürdürebilen, e-
mekçileri birbirine karşı kırdırıp savaştıran, uluslararası bir güçtür: ya-
ni, kapitalist sistem ve onun koruyucusu burjuva diktatörlükleridir. Onun
için, bu sistem, eskisi gibi cılız, sönük, parlayıp sönen isyanlarla yıkıla-
maz. Çatın sömürge halklarının ve onların önder sınıfı devrimci proleterya-
nın, büyük bir savaşkanlık, örgütlülük ve birleşik güçle mücadele etmesi
gerekmektedir.

NEWROZ'un isyan ateşlerini çoğaltmak, birleştirmek, daha daha yükseklerle
ulaştırmak görevi; yeryüzünden emperyalist-kapitalist sistemin bütünüyle
kayıp atılmasına kadar; dünya proleter devrimci hareketinin karanlığını ay-
dınlığa çevireceği nihai zafere kadar sürecektir.

Ortadoğu'da sınıf mücadelesi, toplumsal yapıları derinden derine sarsıp,
bölgeyi dinamikleştirerek patlamaya hazır bir volkan haline getirmiştir.
Ülkemiz devrimci proleterya hareketi:, dünya proleterya ordusunun bir par-
çası, bir kolu olarak tarihsel görevlerle karşı karşıyadır. Ülkemizde ba-

ğimsız proleterya hareketini geliştirmek, örgütlemek, ve her türlü kölelik zincirini parçalamak için, günün proleter devrimci öncülerinin omuzlarına yüklediği görevler ağırdır.

Ülkemizin her türlü zulüm ve zorbalıktan, isgalden arındırılması, ulusun özgürleşmesi; bizim ulusal-demokratik görevlerimizin başlıcalarıdır. Ama, bizim temel amacımız, bütün köleliklerin kaynağı olan kapitalist sistemin çökertilmesidir. Sosyalist toplumun yaratılmasıdır. Kısaca; bütün mücadelemizi kendisine bağımlı kıldığımız, toplumsal devrimi gerçekleştir mektir. Bunu yapmaya yetenekli dünya ölçeğinde tek sınıf, devrimci proleterya ordusunun militan bir müfrezesi olarak Kürdistan proleteryası da ülke temelinde örgütlenerek, önder güç haline gelmek ve üzerine düşen görevleri yerine getirmek zorundadır. Kürdistan emekçi yığınlarının demokratik talepleri ise, bu önderlik altındaki mücadele sonunda gerçekleşecektir.

Ve dünden bugüne, bütün proleter devrimcilerin proleterya sosyalistlerinin acil görevi, sosyalist siyasal güçlerin birliği temelinde, mücadele örgütünü, sınıf partisini yaratmaktır. Bu araç olmaksızın ve bütün dünya proleteryasının örgütlü mücadelesi olmaksızın; zafer mümkün değildir.

Gün toparlanma, direnme ve mücadeleye tek bir yunruk, tek bir bayrak, tek bir merkez altında hazırlanma günüdür.

İşçiler, emekçiler,

Artık bunca zulüm, işkence ve terör, açlık ve sefaletin hayatımızı derinden derine etkilediği bir sistemde bize susmak yaraşmaz. Tepemizde duran, bize bunca kötülükleri reva gören, burjuva diktatörlüklerini sarsmak, giderek yıkmak için örgütlenmek, güçlerimizi birleştirmek için, devrimci önderliğin kulaktan kulağa yaygınlaşan ve kitlelerde yankılanan mesajlarını özümlemenin, siyasal bunalım çemberini kırmanın, miskinliği, uyuşukluğu üzerinden atarak harekete geçmenin zamanıdır. Günün geçici yenilgilerinden bozgun ve moral çöküntüsünden silkinmek zamanıdır. Evet gün direnmeyi örgütleme ve kesin zafer için mücadeleye hazırlanma günüdür.

Devrimci militanlar;

Bağınıza çöreklenerek, devrimci muhtevanızı körelten, sizleri hedefsiz bırakan, militarist burjuva diktatörlüklerinin saldırıları karşısında mevzileri terkederek, kendisinde "önderlik" sorumluluğu duymayan oportünist önderliklerinizin hegemonyasını kırarak paramparça etmenin; proleter devrimci ideolojinin etrafında kenetlenerek bir siyasal program etrafında, mücadele örgütü içinde bütünleşmenin, saf tutmanın zamanıdır.

Toplumsal muhalefeti örgütlemek görevi, ona bilinçli bir muhteva kazandırmak görevi, biz proleter devrimcilerin omuzlarındadır. Birim birim kazandığımız mevzileri koruyalım. Dar grup çıkarlarını tehir etmenin, hareketin genel çıkarlarını öne çıkararak, bu düzeyden tek bir taviz dahi vermeden savunmanın, her düzeyde siyasal esnekliği hayata geçirmenin; direnmeyenleri, kararsızları, saflarımızdan oldukça hassas bir biçimde ayıklamanın zamanıdır.

Gelecek bizimdir. Koca bir gelecek ve dünya...

Panik ve telaş, yılgınlık proleter devrimcilerin mücadele etmesi gereken bir durumdur. Yılgınlık, panik, korkaklık, kararsızlık ve kaçış küçükburjuvaların, devrimci bir ideolojiye sahip olmayanların ve ihanet öbeklerinin işidir. Unutulmasın ki, toplumsal kartaluç mücadelemizi örgütleyeceğiz. Ve de mutlaka ama mutlaka başaracağız. O günler uzak değil, yakındır. Militarist burjuva diktatörlükleri bir gün daha fazla yaşamak için çırpınıyorlar. Ama tarihin akışı durdurulamaz. Devrimci proleterya ülkeler özelinde ve dünya düzleminde burjuva diktatörlüklerini ve her türden gerici barikatı yerle bir edecektir.

Oyleyse görev basına!

Birim birim direnerek her türden provakasyonları açığa çıkararak, siyasal mücadele ve örgütlenmek için ileri!

Zulmü ve köleliği paramparça etmek için, zorbalığı tarihin çöp sepetine atmak için, en güzel dünyayı inşa etmek için;

NEVROZ' un İSYAN ATEŞLERİNİ ÇOĞALTALIM...

Proleteryanın devrimci bayrağı altında saflarımızı sıklaştıralım.

Bimre Koledari, Bimre Zordesti

Biji Azadi, Biji Rızgari

BIJÎ CEJNA NEVROZ

/21.Mart.1981/

DEVRIMCI 1 DEMOKRATİK KAMUOYUNA
ISCI VE EMEKCI KARDESLERIMIZE

Emperyalizmin ve koruyucusu oldugu isbirlikci tekeci burjuvazinin ekonomik ve siyasal cikarlari ile orta-dogudaki stratejik planlar i geregi yonetime elkoyan s6m6rgeci fasist cunta saptanan amaclar e y6nellik iki yillik 6mr6n6n calisma biloncosu emekci halklarimiz 6zerinde estirilen sin6r6z ter6rd6r. Katliamdır ve varligini devam ettirmek icin durnadan kan d6kmektir.

Askeri fasist cunta T6rkiye ve K6rdistanda ilericileri- Yurtseverleri devrimcileri cadde ve sokak ortalarında kursunlayarak 6ld6rd6. Iskence tezgahlarından gecirilen sayisiz devrimci-Demokrat katledildi ve saktat birakildi. Kana daymak bilmeyen Fasist cunta simdiye kadar idamricide idamla vargilanmaktadır. Haydari kamplarini andiran zindanlarda edilen yurtsever de rimcelirin yanlada bes-bine yakla devrinci ve ilbulunan y6zbini askin yurtsever ve devrimcelere uygulanan her t6rl6 iskence ve baskilarin yaninda taranarak 6ld6r6lmektedirler.

K6rdistanda s6m6rgeci-fasist uygulamalar sinirsiz bir bicimde vahset boyutlarına varan katliamlarla devam etmektedir. Hemen hemen b6t6nk6yler basildi Kurdurdugu ajan ve muhbirlir agi ile herg6n yeni operasyonlar basildi b6t6n k6yler ve okullar birer iskence yerleri haline geyonlar d6zenlemekte azginca kan d6kmektedir. 6st 6ste degisik irkci isimler altinda d6zenlemigi askeri tathikatlarla emekci halkimiza g6ztirildi gibi iskenceden gecirilen herkesi zorla muhbirlestirmeye cadagi verilmektedir. Bununla yetinmeyen Fasist cunta K6rt halkinin bagimsizlik m6cadelesini tehdit altinda tutmak ve her direnisini kan kanla bogmak icir askeri yiginak yapmaktadır. Nitekim bu amac dogrultusunda WAKS casus ucaklari icin genisletilmektedir. Emperyalizmin b6lgeye

kasinin recitelerini, emperyalist 6lkeliren her t6rl6 yardimına ragmen bunalimi atlatamadi. Kitlelerin satin alza g6c6 d6st6, yatirimlar durdu, issiulik durmadans arttigi gibi dis borc hizla y6kselmektedir. Emekci kitleler aclik ve sefalate terk edimistir.

Buna karsin emekci halklarimizin kin ve vefreti yaaginlasarak boyutlanmaktadır. B6t6n Fasist uygulamalara karsi T6rkiye isci sinifi ve K6rt halkinin ulusal demokratik m6cadelesini susturamamaktadır. D6nya kamuoyunu ve Halklarimizin artan kini karsisinda gercek y6z6n6 yeni fasist 'anayasa taslai' ile gizlemek icin cabalamaktadır. Bu fasist "anayasa taslagi" ni halklarımıza dipcikle, s6ng6lerin g6lgsinde ve ceza tehditleri ile onaylamaktadır. Halklarimiz zermaye cevrelere ve emperyalistlerin istekleri dogrultusunda hazirlanan bu anayasa yerine T6rkiyede demokratik bir d6zen ve demokratik bir anayasanin saglanması vi K6rt halini ulusal ve toplumsal kurtulusu icin m6cadelesini devam ettirmektedir.

HAHROLSUN ASKERI FASIST DIKTAT6RL6K

YASASIN K6RT HALKININ ULUSAL DEMOKRATİK DEVRİM M6CADELESİ

YASASIN T6RK VE K6RT HALKININ M6CADELE BIRLIGI !

B I J I T E K O S I N H E T A R I Z G A R I Y E

ALA RIZGARI
TARAF TARLARI

Verfassungsbetrug der faschistischen Militärjunta

An alle Werktätigen und fortschrittlich Denkenden!

Die Faschistische Junta, die ihre Existenz mit Blut und Terror verlängerte, kann nun ihr wahres Gesicht nicht mehr vor den Volksmassen verstecken. In den vergangenen zwei Jahren haben die faschistischen Generäle, um die Krise des Monopolkapitals zu überwinden, Blut vergossen Grausamkeit verbreitet, zehntausende fortschrittlich denkende Patrioten und Sozialisten gefoltert, ihre Hände mit Blut beschmiert. Kurdische Städte und Dörfer wurden vernichtet. Unter dem Vorwand die Wirtschaft zu verbessern, wurde weiterhin die Inflation gefördert, der Wert des Geldes gesenkt. Die Preissteigerungen haben astronomische Höhen erreicht und die Arbeitslosigkeit wuchs. Hunger und Armut der Millionen von Werktätigen sind von diesen nicht mehr auszuhalten. Ausserdem wurden viele kleine Händler und Künstler in den Konkurs getrieben. Dies bedeutet, daß die Politik der faschistischen Junta für die Interessen des Imperialismus und des Monopolkapitals alle demokratischen Rechte und Freiheiten abgeschafft hat.

Sie verlangen von uns unter dem Druck von Bajonetten daß wir einen von den Militärs unterbreiteten "Verfassungsvorschlag" anerkennen, der die Militärjunta weiterhin legitimieren soll. Die faschistische Junta weiß: daß sie mit ihrem heütigen Zustand nicht länger an der Macht bleiben kann. Deshalb versuchen sie sich mit dem Verfassungsvorschlag ein zivileres Aussehen zu geben. Folgendes ist klar, die Generäle sind die treuesten Diener des Imperialismus und ihre "Verfassung" wird uns keine demokratischen Rechte bringen. Alles geht nach den Wünschen des Großkapitals. Mit diesem Schauspiel versucht man Millionen von Arbeitern, Bauern, Beamten, Handwerkern und Künstler zu täuschen und die demokratische Weltöffentlichkeit zu täuschen und die demokratische

Diese Verfassung dient dazu die Ordnung, die die Ausbeutung und Plünderung durch eine Handvoll von Kolonialisten und Großkapitalisten bedeutet, zu sichern. Mit dieser Verfassung verbietet man die grundlegenden Rechte wie Sprechen, Schreiben und sich politisch zu organisieren. Die Unantastbarkeit von Personen und Wohnungen wird mit Füßen getreten. Freiheiten wie Streikrecht, Tarifverhandlungen und freie Gewerkschaften aufzubauen, werden den Arbeitern unmöglich gemacht. Massnahmen wie Aussperrung, die für die Arbeiter Arbeitslosigkeit und Hunger bedeuten werden zu Gesetzen erhoben. Damit gibt man den Arbeitgebern eine neue Waffe gegen die Arbeiter in die Hand. Mit dieser Verfassung wird der rassistischen-faschistische Terror gegen das Kurdische Volk legitimiert. Die Existenz des Kurdischen Volkes und ihres Landes wird geleugnet. Die Nationalen und demokratischen Rechte unseres Volkes werden in steigendem Masse gewaltsam unterdrückt. Somit ist es unsere Aufgabe nicht an den Verfassungsbetrug der Junta zu glauben, und deutlich zu machen, daß damit die Demokratie nicht wiederkommt. Unsere Aufgabe ist es die Manipulationen der faschistischen Generäle aufzudecken und ihre Masken herunter zu reißen.

Kämpfen wir für eine demokratische Ordnung und eine demokratische Verfassung in der Türkei und für die nationale und gesellschaftliche Befreiung des Kurdischen Volkes!

ES LEBE DER GEMEINSAME KAMPF UND DIE BRUDERSCHAFT DES TÜRKISCHEN UND KURDISCHEN VOLKES !

- HOCH DIE INTERNATIONALE SOLIDARITÄT !

Ala Rizgari

Kardeşler, Yoldaşlar,

Ortadoğu halklarının ortak mitolojilerine kaynak olan NEWROZ, bahara, hayata, açılmayı; hayatın canlı, dinamik, verimli, doğurgan rahminde ışığa kavuşmayı ifade eder. Kürt mitolojisinde bu dinamizm, militan bir nitelik ve siyasal bir öz kazanarak zulmün örgütlü gücüne karşı, emekçi yığınların isyanı olarak biçimlenir. Zulmün örgütlü-gücünü, ezen, sömüren sınıfların iktidarını temsil eden Dahak, ezilen, sömürülen sınıfları temsil eden devrimci Kawa'nın önderliğindeki halk hareketi ile devrilir, kitleler, ateşler yakarak dağlardan saraya doğru yürürler.

Binlerce yılın karanlığını aşarak günümüze ulaşan Newroz'un kıvılcımları bugün Kürdistan'ın dört bir yanında yükselen bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinde şavkımaya devam ediyor. Proleter devrimci hareketimizin bilinçli ve ısrarlı çabaları ile Newroz'un siyasal içeriği daha da genişledi, yoğunlaştı. Ve bugün sömürgecilerin bütün taaruzlarına rağmen Newroz'un kıvılcımları çoğala çoğala yükselmektedir. Yükselmeye devam edecektir.

Newroz'un aynı zamanda "uluslararası Irkçılıkla Mücadele" günü ile çakışması, O'nun anlamını ve önemini daha da pekiştirmektedir.

Bu nitelikleri ile Newroz, çok çeşitli nedenlerle ülkemizin dışında yaşamaya mecbur olan bizler için bir direnme, dayanışma kaynağı olduğu gibi ülkemizin bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin mesajlarını dünya proletaryasına ve savaşılan halklara iletmek içinde özel önem taşıyan bir gündür. Ne var ki, kan içindeki ülkemizde dışa dışı verilen mücadelelerin sorumluluğunu taşıma hakkına sahip olmayan ve bu sorumluluğu taşıma yeteneklerinden yoksun kimseler, dernek adı verilen arpalıklarda Newroz'un devrimci dinamizmini ve siyasal içeriğini soysuzlaştırmışlardır.

Kardeşler, Yoldaşlar,

Emperyalizmin dünya düzeyindeki hegemonya ve sömürü stratejisine uyarlı olarak parçalanan ve her parçası ayrı bir devlet tarafından kontrol altında tutulan sömürge bir ülkenin çocuklarıyız. Halkımız yüzyıllardan bu yana imha ve köleleştirme eylemlerine karşı direniyor. Ulusal varlığın korunması, temel demokratik hak ve özgürlüklere sahip olunması uğrunda sürdürülen bu mücadelelere karşı sömürgecilerin ve emperyalistlerin tavrı ise korkunç bir tahammülsüzlüktür. Bu tahammülsüzlük, Kürdistan'ı bir uçtan diğer uca cehenneme çevirmiştir. Kürt halkı dört bir yandan sürekli ve sistemli bir biçimde ezilmekte, topyekün imha tehdidi altında tutulmaktadır. Bu nedenle üstlendiğimiz sorumluluklar ve görevler olabilir-diğince ağır ve çetindir.

Kürdistan üzerindeki bu sistemli baskı ve imha eylemleri, doğrudan doğruya emperyalist burjuvazinin siyasal, ekonomik ve askeri stratejisinin bir ürünüdür. O kadar ki, Kürdistan'ın herhangi bir parçasındaki en ufak bir kıpırdanma, bir statü değişikliği eğilimi emperyalist mekanizmayı doğrudan doğruya etkilemekte, emperyalist baskı aygıtları hep birlikte harekete geçmektedir. İçerde sömürgeci devletlerin acımasız imha eylemleri, dışarıda diplomasi platformunun tıkanması ile, yardım kapılarının işletilmemesi ile desteklenmektedir. Bunlar doğal olarak hareketin siyasal taleplerinin düşürülmesini, ideolojik yapısının emperyalist burjuvazinin stratejik hesaplarına uyarlı olarak biçimlenmesini getirmektedir. Bir yanı ile hareket burjuva milliyetçi perspektiflerin ilkesiz, eklektik ilişki ve bağlantıları içinde boğazlanırken, öbür yanı ile oportünizm batmış, reformizm ile kötüleşmiş "sosyalist" cilalı perspektifler harekete egemen olma istidadı göstermektedirler.

Kürdistan ihtilalinin marksist-leninist teori üzerinde yükselen devrimci perspektifi işeyerek içteki bu gerici, ilkesiz, reformist odaklar ve gerekse bunların doğrudan uzantısı oldukları dışarıdaki merkezler tarafından bilinçli ve sistemli bir biçimde baskı altına alınmak, izole edilmek ve ehlileştirilmek durumu ile karşışmaktadır. Bu nedenle günlük olayların karmaşası içinde kimvurduya giden ve ağzı kalabalık siyaset bezirgânlarının çıkardığı gürültü içinde kaybolmaya yüz tutan siyasal, teorik-ideolojik ve örgütsel görevlerimizi netleştirmek, savunmak ve

gerçekleştirmek büyük bir önem taşımaktadır.

Açıktır ki, önümüzdeki vazgeçilmez temel görev ülkemizdeki mücadeleyi bütün yönleriyle örgütleyip, yönlendirmeye yetenekli proleterya partisinin inşasıdır. Bu görev, bütün çalışmaların merkezinde duran biricik acil ve vazgeçilmez faaliyete bağlı ve bağımlıdır. Proleterya partisi, elbette ki tek ve merkezi olmalı ve ülke düzeyinde örgütlenmelidir. Bunun dışında duran ve proleter olma iddiası taşıyan örgütlenme önermelerine itibar etmiyoruz. Ayrıca bu temel örgütlenme perspektifinin inkâr eden, onu şu ya da bu düzeyde erteleyen önermeleri esas itibarı ile anti-marksist görüyor ve temel görevleri savsaklayıcı oyalama taktikleri olarak değerlendiriyoruz. Önümüzde duran acil pratik görev ve siyasal hedef ise bağımsızlık ve özgürlüğün kazanılmasıdır. Bu mücadeleye denk düşün örgüt biçimi hiç kuşku yok ki, ülke temelinde örgütlenen proleterya partisinin öncülüğünde gerçekleşecek olan ulusal kurtuluş cephesidir. Proleterya partisi nasıl sosyalistlerin birliği temelinde ortaya çıkacak ise, ulusal cephede sosyalistlerin yurtseverlerle ittifakı temelinde biçimlenecektir.

Bu ana saptamalar, bizim diğer bütün faaliyetlerimizi de belirliyecektir. Bu genel teorik çerçeve içinde Newroz 82'ye baktığımız zaman durum hiç de iç açıcı görülmemektedir. Sömürgeciler ve emperyalistler her koldan saldırırlar. Bu saldırıları göğüsleyecek sağlam ve tutarlı bir örgütlenme ise henüz yoktur. Bundandır ki, bir yandan kitleler, saldırılar karşısında silahsız ve savunmasız bırakılmakta, öbür yandan militanlar çarpık siyasal hedefler, çürük ideolojik yapılara dayalı dayanıksız örgütlenmeler içinde imha edilmektedirler. Özellikle K.Kürdistan'da(TC) durum gerçekten vahimdir. Hareket bu parçada çok ağır bir yenilgi dönemi ile beraber, cehennem bir imha ile karşı karşıyadır. Ortadoğu'da ve Avrupa'da sergilenen siyasal perspektifler, esas itibarı ile ülkedeki durumla ilişkisi olmayan kof ajitasyonlara dayalı dar grup manevralarından başka bir şey değildir. Sömürgeci türk burjuvazisinin Kürdistan'da oluşturduğu askeri zindanlarda gerçekten kahramanca direnen militanlar akıl almaz bir zulüm ve işkence içindedirler. Sömürgeci türk burjuvazisi, K.Kürdistan'ı yeniden taş taş işgal etme eylemini, kan ve ölüm kusarak sürdürüyor. Direnme hareketi hayatın her alanında köklerinden sökülüp atılmak istenmektedir. Asimilasyon korkunç boyutlara varmıştır. Bütün imha ve sindirme eylemlerine karşı istediği durumu gerçekleştirmeyen türk burjuvazisi gitgide daha da hırçınlaşmakta ve saldırılarını artırmaktadır.

Iran pratiği ezeli bir yara olarak kanıyor. Mehabad Kürt Cumhuriyeti'nin inşasından bu yana bütün Kürdistan'da en olumlu iç ve dış şartların ortaya çıktığı bir anda, direnen Kürdistan'ın ikmal yolları türk ve arap burjuvazisi tarafından tutulmuş, direnmenin uluslararası diplomasiye çıkması ise emperyalist burjuvazinin bilinçli gayretleri ile engellenmektedir. Irak pratiğinde son çeyrek yüzyılı sürekli savaş ve katliam içinde geçiren Kürdistanlıların trajedisi değişik boyutlarda devam etmektedir. Suriye'de özellikle son dönemlerde yükselmeye başlar bilinç ve örgütlenme perspektifleri çok çeşitli entrikalarla kırılıyor. Bunların yanında Ortadoğu, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin satışa çıkarıldığı uluslararası bir pazar durumuna gelmiş, hareketin siyasal ve ideolojik yapısına doğrudan yönelen saldırılar, doğal olarak örgütsel ilişki ve bağlantılarını da olumsuz yönde etkilemeye ve kendi ilişki ve bağlantıları içinde eritmeye başlamıştır. Somut pratiğin gerçeklerinden ve özellikle de sömürgecilerin zulmünden uzak olan Avrupa'da Kürt hareketinin genel durumu ise içler acısıdır. Bu genel ve nesnel duruma dayalı olarak öz de fazla bir şey değişmemekle beraber sözde bir çok önerme ve çağrı ile karşı karşıyayız. Bu önerme ve çağrılarda, iç ve dış görevlerin ayrılıklar taşınmasından, Ortadoğu'daki güçler dengesi, siyasi ilişki ve bağlantıların nazikliğinden söz edilerek özünde ideolojik teslimiyetler, ideolojik kararsızlıklar duran platformlar öne çıkmaktadır.

Newroz 82'yi kutlarken bir kez daha belirtelim ki, içerde ya da dışarda. Ortadoğu'da ya da Avrupa'da, nerede olursa olsun, devrimci görevlerimiz birbirine bağlı ve bağımlıdır. Bu konularda teorik tavizler verilmeyecek ve ilkeler pazarlık konusu yapılmayacaktır. Öncünün örgütlenmesine giden yol üzerindeki tüm engeller, tüm cerici, savsaklayıcı, oyalayıcı barikatlar ailecektir. Bundan zerrece kuşkumuz yoktur. Newroz 82'de de hedefimiz belli, kafalarımız berrak, yolumuz aydınlıktır.

Yaşasın marksizm-leninizizm !

Yaşasın anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadelemiz !

Bımré koleti, bımré zo'rdesti-Biji azadi, biji r i s g a r i ! Mart/82

13. SEP. 1983

12 Eylül 1983

Darbe üçüncü yılını dolduruyor. Burjuva demokratlarının ve reformist solun beklentilerinin aksine, darbe, süreç içinde daha da gerileşti. Engels'in ifadesi ile, çeşitli iradelerin ve çıkar çatışmalarının sentezi öyle bir noktaya ulaştı ki, sonunda hiç kimsenin istemediği bir durum ortaya çıktı. Tepeden tırnağa askerleştirilen devlet örgütü ile beraber, toplum, bütünüyle bürokratik bir yapılanmanın egemenliği altına alındı. Darbe, varoluş nedenini ve burjuva toplumda uzlaşma zeminini kaybederek, kışla yasalarıyla hızla özerkleşti. Burjuvazinin istemi, burjuvazinin çıkarları ve burjuvazi ile beraber kapitalizm için formülü, kapitalizm için fakat burjuvaziye rağmen formülüne dönüştü. Burjuvazinin ekonomik örgütlenmedeki tartışılmaz hakimiyeti, siyasal düzeyde istenen ölçülerde biçimlenemedi. Ve burjuvazinin siyasal refleksleri kırıldı. Burjuva muhalefetin her kıpırdanışı ezildi. Yazarları susturuldu, gazeteleri kapatıldı, siyasi liderleri göz altına alındı, ya da çalışamaz duruma getirildi. Benzer durumlar, cumhuriyetin kuruluş yıllarında (1924 ve sonrası) kapitalizmin kurumlaşmaya başladığı dönemlerde (27 Mayıs 1960) ve tekelleşmeye geçiş döneminde de (12 Mart 1971) değişik biçimlerle ortaya çıkmıştı. Bütün bu kritik geçiş dönemlerinde, ordu yasama ve yürütme müdahale ederek, çatırdayan burjuva diktatörlüğünü onarma görevini üstlendi. Ve ardından, siyasi iktidar, gerçek sahiplerine, burjuvaziye devredildi. Bu günde değişik bir sonuca ulaşmayacağı ve sancılı bir geçiş döneminden sonra, değişik biçimlerle burjuva partilerine yasama ve yürütmenin devredileceğini söylemek mümkündür. Kuşku yok ki, bu 60 yıllık Türkiye tarihinin ortaya çıkardığı gerçeklere bakıldığı zaman düz bir çizgi olarak böyledir. Ama, tarihin düz bir çizgi izlemeyeceği de bilinmektedir. Bu nedenle çok daha değişik sonuçların da ortaya çıkacağı düşünülebilir. Ancak, muhalefete yön verme, muhalefeti yönlendirme sorununda objektif unsurun belirleyici niteliği olan sosyalist siyasal güçler ve buna bağlı olarak proletaryanın bilinç ve örgütlenme düzeyi etkileyici ve dönüştürücü maddi bir güç haline gelmemiştir. Bunun en doğal sonucu, önümüzdeki yıllarda, siyasi iktidar mücadelesinin esasen burjuvazinin çeşitli kesimleri ve çeşitli eğilimleri arasında cereyan edeceğidir. Kasım ayında yapılacak seçim çalışmalarına bakıldığı zaman, bu durum bütün açıklığı ile görülebilir. Sosyalist siyasal güçlerle beraber, demokratlarında, legal ve yasal siyasi mücadelede görünme imkânına sahip olmadıkları bir perspektif içinde, askeri yönetimin icazeti altında da olsa, kasaturların egemenliğine kayıtsız şartsız boyun eğerek de olsa, siyaset sahnesini dolduranlar, çeşitli eğilimleri ile burjuvazinin siyasi sözcüleri oldular. Sonuç olarak askerlerin çizdiği platformda, üç partinin seçimlere girmesi kesinleşti. Ve bir dönem böylece sonuçlandı.

Önümüzdeki dört yıl, burjuvazinin kısıtlanan ya da yok edilen siyasi egemenlik haklarını adım adım ele geçireceği yıllar olacaktır. Ve 88 seçimleri askerlerin iradesinin belirleyici olmadığı sonuçlar doğuracaktır.

Önümüzdeki seçimlerde, olağan dışı sürpriz olmadığı takdirde, askerlerin partisi olan Milliyetçi Demokrasi Partisi iktidara gelecektir. Bu aşağı yukarı kesin bir sonuştır. Ama, bu iktidar, sanıldığından tersine, üç yıllık askeri yönetimin yarattığı vahşetin ve sefaletin faturasını ödeyecek ve her eylemi ile biraz daha bataklığa saplanması kaçınılmaz olan bir kurbanlık partidir. Ayrıca generallerin bütün titizliğine ve kılı kırk yaran temizlik hareketlerine rağmen, MDP içine burjuvazinin de küçük burjuvazinin de çeşitli kesimlerine mensup siyaset bezirganları sızmıştır, sızacaktır da. Bunlar, kaçınılmaz olarak geldikleri toplumsal yapının ve bağlı oldukları sermaye topluluklarının çıkarlarını parlamentoda temsil edeceklerdir. Bunun yaratacağı kaosu görmemek mümkün değildir.

Bu nedenle, soyut ideolojik kavramlar bir yana bırakılarak somut siyasi pratiğe olabildiğince titiz bir dikkatle eğilmek kaçınılmazdır. Açık ki, parlamentonun kapaşı açıldığı günden itibaren işçi sınıfının üç yıldır zincirlere vurulan ve ağır bir baskı altında tutulan hakları gündeme gelecektir. Köylülüğün birden bire olmasa bile, süreç içinde fakat kaçınılmaz talepleri ile beraber, ekonomik politikanın imha ettiği kent küçük burjuvazisinin de talepleri sınır tanımaz bir biçimde gündeme dayacaktır. Buna, değişik boyutlarda, sanayi burjuvazisi ile dalaşan ticaret burjuvazisinin ve bu ikisi tarafından baskı altına alınan tarım burjuvazisinin ve çelişmelerini ekleme gereklidir. Çok genel bir ifade ile söylersek, toplumsal muhalefet kaçınılmaz olarak yükselecek ve iktidarı zorlayacaktır. Askeri bürokratik yapının dediğim dedik, çaldığım düdüğü politika ve uygulamaları, parlamento tarafından ne kadar güdümlü ve bağımlı olursa olsun—şu ya da bu biçimde çatlamaya ve süreç içinde yozlaşmaya mahkumdur. Bu nun en doğal sonucu, yükselen toplumsal muhalefetin ordu destekli polisiye tedbirlerle zafırapıt altına alınması olacaktır. Ki, bu genel olarak iki kupta biçimlenebilir. Birincisi, demokratik bir nitelik kazınarak toplumsal muhalefetin siyasallaşması ve siyasal taleplerin yükselmesi olarak; ve ikincisi de iktidardaki parti ile, ya da yapısı ve ilişkileri hala canlılığını koruyan MHP ile ters uçlar karşılaşarak nesnel olarak faşist bir diktatörlüğe yol açacak karşıdevrimci bir kabarış haline gelebilir. Esasen, sömürge ülkeler ve bağımlı devletlerde II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası karakteristik devlet biçimi, askeri diktatörlük olarak biçimlenmiştir. Bu durum, Latin Amerika'da, Kuzey Afrika ülkelerinde, Ortadoğu ve Uzak Asya'da, kimi ilerici ve burjuva demokrat anlamda anti-emperyalist ve kimi de gerici ve emperyalizme bağımlı baskıcı rejimler olarak ortaya çıkmışlardır. Bu durum, bir yanı ile sömürge ülkeler ve bağımlı devletlerin faşist zoru üretecek ekonomik yapıya ve teknolojik imkanlara sahip olmamaları yanında, ordu faktörünün üstlendiği belirleyici fonksiyonlara da dayalıdır. Burjuvazinin içine

yuvarlandığı kriz, ya askeri müdahalelerle ya da bizatihi askeri diktatörlüklerle aşıl-maya çalışılıyor. Kimi özellikle emperyalizm tarafından tezgahlanan kimsi ise, emperyalizmin açık desteği ve onayı ile siyasi iktidara gelen generallerin, durumu, içer-deki burjuvazinin ve emperyalizmin lehine çözümlere ulaştırıldıktan sonra, yerini sivil siyasi kadrolara devretmesi gere-kliyor. Çünkü, kriz döneminde, bunalımın sistemi tehdit etmeye başladığı dönemde, ekonomik hakimiyetini korumak için kasaturlara boyun eğen burjuvazi, durumun göreceli olarak düzelmeye yüz tuttu-ğu yerde, askerlerin kışkalarına çekilmele-rini ve düzenin bekçi köpekliğine oradan devam etmelerini istiyor. Ne var ki, devletin sınıfa karşı görece özerkliği, belirl-i bir dönem iktidara gelen generalleri, iktidara geliş noktasından hızla uzaklaştıra-rak, yabancılaştırıyor ve temelde burjuva-zinin çıkarları için işbaşında bulunan gene-raller, iktidarı kolay kolay bırakmıyorlar. Bu durum, kaçınılmaz olarak burjuvazi ile askerleri siyasal iktidar üzerinde bir hesaplaşmaya ve pazarlıklara götürüyor. Baskıcı askeri rejimlerin kaçınılmaz ola-rak biriktirdiği toplumsal muhalefet, genellikle böyle durumlarda burjuvazinin şu ya da bu kanadının peşine takılarak "demokratik" bir mücadele ortamına giriyor. Tabii, muhalefet ilerici, devrimci örgütlerin insiyatifine de geçebilir. Ki, bu toplumsal muhalefeti doğrudan doğruya devrime götürür. Devrimin gücünü belirle-yecek olgu kitlelerin siyasal talepleri, bilinç ve örgütlenme düzeyidir. Bu da en azından baskı rejimi altında, tutarlı, kararlı bir siyasi çalışmanın örgütlenmesi-ne ya da yükselen devrimci muhalefeti yönlendirmeye yetenekli savaşçı bir öncü partinin gücüne bağlıdır.

Türkiye'nin durumu da özünde pek farklı değil. Hiç kuşku yok ki, Türkiye çetin bir dönemi yaşıyor. Ağır, sancılı, işkence ve zulüm ile sürdürülen vahşi bir diktatörlük altında geçirilen günler henüz ortadan kalkmamıştır. Seçim sonrası da kalkacağı benzemiyor. Generaller, yasaların topluma dayanması gerektiğini bir yana iteliyerek, toplumu yasalara dayandırma, bir diğeri ifade ile tarihin tekerliğini geriye döndürme gericiliğini süngü zoruyla sürdürme kararındalar. Oluşturdukları yapının sür-git devamını sağlayacak zorba ve anti-demokratik bir yapılanma istemek tedirler. Bunun için bütün şartlar zorlanmaktadır. Doğal olarak burjuva muhalefet çeşitli biçimler altında varlığını sürdürecektir. Yukarıda bir nedenle ifade ettiğimiz gibi, yükselen toplumsal muhalefetin ters uçlarda siyasal ve ideolojik kontaklara girerek faşist bir diktatörlüğün temellerini yaratması mümkündür. Generaller, siyasal, ideolojik ve hukuki açıdan olduğu kadar, toplumsal örgütlenme açısından da faşist diktatörlüğün ön şartlarını yeteri kadar hazırlamışlardır. Kuşku yok ki, "toplumun fizik ve biyolojik çevresinin ayrıntıları, egemen sömürü tipinin ulaştığı ekonomik etkinlik, teknik gelişmesini de recesi ve ek sınıfların ekonomide —ve siyasette— oynadıkları roller" bu dönüşümü belirlemede, üzerinde ısrarla durulması gereken unsurlardır. Bir diğer alternatif, darbenin yarattığı uçurum içinde iktidara gelen partinin kaçınılmaz karşıdevrimci fa

aliyetleri, toplumsal muhalefeti burjuvazi- nin ve özellikle de "sosyal demokrat" burjuvazinin çevresinde yoğunlaştırabilir. Bu durumda, "kemalizmin, ya da bir başka ifade ile devlet ideolojisinin sosyal demokrat yaftalı siyasal örgütlenmesi, sosyalist ve demokrat potansiyeli tümüyle peşine takıp götürme yeteneklerine ve imkanlarına sahip olacaktır. Ki, bu durumda, sosyalist ve demokrat potansiyelin, sosyal demokratlar eliyle emperyalizmin kapatılması haline getirilmesi kaçınılmazdır. Kısa süreli Ecevit Hükümeti döneminde bu durum bütün çıplaklığı ile yaşandı. 12 Mart kabusundan sonra efsanevi bir biçimde hükümete gelen Ecevit dönemi, demokratik kitle örgütlerinin işlemez hale geldiği, yarıların kapatıldığı, işkence ve komando zulmunun arttırılarak sıkıyönetim kanalı ile 12 Eylül'ün maddi zemininin hazırlanmış bir dönemdir.

Buraya kadar en kaba ve en genel hatları ile çizmeye çalıştığımız tablo esasen sosyalist siyasal güçlerin görev ve sorumluluklarına ilişkin tesbitlere geçmek içindi. Kabul etmek gerekir ki, sosyalistler darbe altındaki üç yılı siyasetin ve silahın örgütlenmesi için gerekli biçimde kullanamadılar. Gerçi, Avrupa'da darbenin teşhiri için yoğun çalışmalar sürdürüldü, ama, "darbeyi devrimle devirmek", "faşizmi yıkmak" gibi tantanalı sloganlara denk örgütlenmeler ve siyasal ve askeri çalışmalar bir devrimi örgütlemenin oldukça uzatmıştı. Örgütler dağıldılar, parçalandılar. İdeolojik keşmekeş büyüdü ve derinleşti. Dar grup çıkarları aşılamadı. Darbeyi devirmek bir yana, onun eylemlerini etkileyici ya da caydırıcı çalışmalara ulaşamadı. Cepheler, güçbirlikleri kurulup dağıldı. Avrupa merkezli kör döğüşü, ülkede devrimi örgütlemenin önüne geçti. Ülkede gücü ve etkinliği olmayan siyasi gruplar Avrupa'da propaganda ve ajitasyon merkezi haline gelerek siyasal ve ideolojik açıdan tahrir edici bir durum yarattılar. Askerlerin üniformalarını çıkarıp, sivil elbiselerini giymeye hazırlandıkları ve programlarını saptanan noktadan daha da ileriye götürerek uyguladıkları bu üç yıllık vahşetin getirdikleri tartışma götürmeyecek kadar açıktır. Sosyalistlere düşen görevler oldukça ağır ve yüküldür. Ve sosyalistler bu görevleri başarmaya mecburdurlar.

Şimdi, üç yıllık sürecin en kanlı halkasını oluşturan ve darbenin felsefesinde ve politikasında baş sorunlardan birini oluşturan Kürt sorununa bakalım. Darbe, Türkiye genelinde uygulaya geldiği vahşeti, kat be kat fazlasıyla Kürdistan'da uyguladı. Devletin sömürgeci karakterinden kaynaklanan ulusal baskı bütün Kürdistan'ı (TC parçasını) kasıp kavurdu. Özellikle Diyarbakır Hapishanesi bir eşir kampına dönüştürüldü. Yeni yasalar ve yasaklar getirildi. Darbe, Suriye'ye ve Irak'a sığıracak devletler arası terör ve imha eylemleri girişti. Örgütler bölünüp parçalandılar. Önder kadrolar işkencelerde katledildi veya sakat bırakıldı. Büyük bir bölümü sokak aralarında, dağlarda, sınır boylarında kurşuna dizildiler. Kimi siyasetlerin faşizm olarak adlandırdıkları sömürgeci zulum 60 yıllık deneylerine de dayanarak olabildiğince boyutlandı, derinleşti, acımasız ve amansız saldırılarla Kür-

distan'a yüklendi. Bu durum, Türk Devleti'nin yapısal özelliğinden kaynaklanan ve her dönemde şu ya da bu biçimde uygulanmaya gelen baskı ve zulmun, olağan dışı bir yönetim olan askeri diktatörlük altında daha da çıplak ve acımasız bir hale gelmesinden başka bir şey değildi. Zulmu, özel olarak faşist cuntaya bağlamak, Türk Devleti'nin sömürgeci karakterini göz ardı etmenin tipik bir göstergesinden başka bir şey değildir. Çünkü, 12 Mart'ta olduğu gibi, faşizm denilen şey, aslında var olan ve burjuva diktatörlüğü var oldukça da fonksiyonlar değişmeyecek olan ordunun, kriz döneminde yasama ve yürütmede üstlendiği geçici görevlere ilişkin bir durumdur. Bu geçici görevler, yeni bir devlet biçimine geçiş şartlarını hazırlayabileceği gibi, krizden sonra eski yapıya da —şartlara uyumlu biçimler içinde— dönülebilmektedir. Örneğin 27 Mayıs 1960, yeni bir anayasa ile yeni bir devlet biçimine geçişin şartlarını yarattı. 12 Mart eski ilişkiler biçimlerine dönüşü getirdi. 12 Eylül'de yeni bir anayasa ile —ki her anayasa bir diktatörlüğü kalıcı kılan kuralları bütünüdür— yeni bir devlet biçimine geçişin şartlarını hazırlamakla görevlidir. Bütün bu süreç içinde egemen sömürü tipi ve bu sömürü tipine denk düşen devlet tipi değişmiyor. Örneğin Türkiye pratiğinde egemen sömürü tipi kapitalizmdir. Ve buna denk düşen ve değişmeyen devlet tipi de kapitalist devlettir.

Türk Devleti yapısal olarak değişmediği sürece, devletin Kürdistan politikasının da değişmesi mümkün değildir. Türk Devleti Kürdistan'da sömürgeci bir devlettir. Parlatıcı demokratik yapı altında da, askeri diktatörlük altında da bu esas ve temel fonksiyon değişmez. Ancak, sömürgeci zulmun ve sömürünün biçimi değişiklikler gösterir. Türk ordusu, Kürdistan'da sömürgeci bir ordudur. Her durumda ve her zaman üstlendiği fonksiyon aynıdır. 12 Eylül'den önce, sosyal demokrat ve anti-faşist Ecevit döneminde Kürdistan'da sıkıyönetim ilan edildi. Azgın bir komando zulmu yanında, halen içinde bulunan örgütlerin ve militan ögelerin büyük bir bölümü bu dönemde tutuklandı ve en ağır işkencelerden geçti. 12 Eylül bu baskı ve zulmun dozunu arttırdı, daha da genişletti, daha da çıplak ve görünür bir duruma getirdi. Bu durum, esasen, Kürdistan ihtilalinin stratejik tezlerine ilişkin değil, taktiklerine; mücadelenin özüne değil biçim ve yöntemine ilişkin yeni durumlar yaratmıştır. Oysa, Rızgari dışında bütün siyasetler, darbeyi faşist olarak nitelendirdiler. Ve taktik düzeyde ele alınması gereken sorunları stratejik düzeye sıçratarak mücadelenin özünü boşalttılar. Demokratik halk iktidarı gibi ne üdüğü belirsiz bir tez ortaya çıktı. Gerçi bu tez daha önce de vardı, ama, darbe adeta bunu bir tabu haline getirdi. Dolayısıyla stratejik hedefler, çalışma yöntemleri ve en önemlisi ittifaklar sistematığı karmakarışık bir duruma geldi. Fakat ne hikmetse aynı tahlilleri yapan ve Türk solu'nun büyük bir kısmı ile de aynı şeyleri söyleyen Kürt sol'u bir türlü aynı şeyleri söyleyenlerle güç ve eylem birliklerine, mücadele birliklerine gi remedi.

Öte yandan, Türk ordusunun Güney Kürdistan'a (Irak) karşı sürdürdüğü istila hareketi bile faşist saldırı olarak sifatlan-

dırıldı. Bunun en doğal sonucu parlamentoya dayalı "demokratik" bir Türkiye'nin böyle bir saldırıyı yapamayacağıdır. Örneğin, Ecevit döneminde böyle bir saldırı olsaydı —ki, olmaması mümkün değil— adı ne olacaktı? Ya da yine Ecevit döneminde Kıbrıs'ı işgal olayının adı nedir? Her halde faşist işgal denemez. Sosyal demokrat Ecevit'e faşist demek de mümkün değil. Ama O tam bir kemalist ve dolayısıyla özellikle Kürdistan açısından tam bir sömürgeci siyaset bezirganıdır. Bugünde Kıbrıs, dünyanın gözlerine bakıla bakıla sömürgeleştirilmiştir. Türk solu'nun —emperyalizm döneminde emperyalizme bağlı bir devlet sömürgeci olamaz— tezi tepesi üzerine oturmuş ve hayat tarafından tezip edilmiş ve Kuzey Kıbrıs sömürgeleştirilmiştir. Bankaların Kıbrıs'a yerleşmesinden sonra, Türk parasının piyasaya sokulmasıyla da, sömürgeci ilişki pekiştirilmiştir.

Kürdistan'a yönelen istila hareketi de aynıdır. Türk Devleti'nin sömürgeci karakterinden kaynaklanan sömürgeci bir harekattır. Yönetimde generallerin olması veya olmaması bunu belirlemez.

Dolayısıyla, üç yıllık askeri rejim çok açık olarak bir kez daha ortaya çıkarmıştır ki, Kürdistan devrimi, kendi özgün şartlarında biçimlenmek zorundadır. Toplumsal devrim temelinde ulusal kurtuluş boyutuna sığmamak, ulusal kurtuluş hareketinin kaçınılmaz ve zorunlu örgütlenmesini yaratmak zorundadır. Bütünüyle kendi diyalektikliğine uygun kurumlar ve yöntemler yaratmak zorundadır. Kürdistan devrimi, Türkiye pratiğinde kendisini madde bir gerçeklik olarak ortaya koymak, silahlı ve siyaseti ulusal kurtuluş perspektifinde örgütlemek zorundadır. Bunlar olmadığı sürece ne emperyalist burjuvazinin politika batakhaneleri ve ne de sömürgeci burjuva partilerinin tepistiği siyasi mücadele adanları, legal ve yarı-legal çalışmalar da gerekli ürünü veremez. Sendikalar, mücadele ile diğer demokratik kitle örgütleri alana da aynı biçimde, esasa ilişkin, yani toplumsal devrim temelinden çıkan ulusal kurtuluşa ilişkin örgütlenmelere bağlı ve bağımlı olmadıkları sürece, Kürdistan devrimi maddi bir gerçeklik olarak kendisini ortaya koyamaz.

Darbenin üçüncü yılı acılarıyla iç içe geçiriliyor, fakat öfkeyle ve kin büyütülerek... Darbenin üçüncü yılı çetin ve acımasız bir ideolojik mücadeleyi gündeme dayatmıştır. Silahın ve siyasetin ulusal kurtuluş boyutunda örgütlenmesinin hayati önemini tartışmasız bir biçimde ortaya koymuştur. Bunun yolu da, tek ve merkezi proletarya partisinin alanda yerini almasından ve tüm anti-sömürgeci güçlerin tek bir taaruz cephesinde örgütlenmesinden geçiyor.

Kahrolsun Sömürgecilik!

Yaşasın devrimci proletaryanın ve dünya halklarının mücadelesi!

Yaşasın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemiz!

Bıme koletiz bıme zordesti

Bıji azadi bıji Rızgari!

Dengé Komal-Duisburg, Dengé Komal-Berlin, Dengé Komal-Stockholm, Dengé Komal-Bassel, Navendiya Çanda Kurdistan-Hollanda, Kurdistan Kultur Center-İsueç.

ÇAĞRI

6 YILINDA FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ PROTESTO EYLEMLERİNE KATILALIM!

Cuntacı faşist generallerin 12 Eylül 1980'de gerçekleştirdikleri darbenin 6. yılına giriyoruz.

Faşist Cuntanın ilk işi, işçiler ve emekçi halk kitleleri lehine olan tüm demokratik hak ve özgürlükleri, ekonomik ve sosyal hakları zorla yok etmek oldu. Anti-faşist, demokratik ve devrimci örgütler, mesleki ve sendikal kuruluşlar kapatıldı, yönetici, üye ve sempatanları üzerinde terör estirildi. Yüzbinlerce insan tutuklandı, işkenceden geçirildi. Göstermelik mahkemeler ağır hapis ve idam cezaları yağdırdılar.

Geçen 6 yıl içinde 50 idam cezası infaz edildi. 100'den fazla kesinleşmiş idam cezası meclisin onayını bekliyor. 600'e yakın idam kararı ise üst mahkemelerin gündemindedir. Göz altına alındıktan sonra kendilerinden hiç bir haber alınamayan 800'ü aşkın insanın akibeti hala bilinmemektedir. 1500'e yakın devrimci ve yurtsever kolluk kuvvetleri tarafından sokaklarda ve dağlarda katledildi.

Faşist rejim tekellerin istemine uygun olarak hazırladığı anayasayı silahların gölgesinde halka onaylattı. Kendisinin izin verdiği partilerin ve adayların seçilebildiği 1983 seçimleriyle rejime parlamenter bir görünüm vermeye çalıştı. Bu türden aldatmacalar ülke içinde ve dışında giderek artan tepkileri azaltmaya, rejimi içine düştüğü tecritten kurtarmaya yöneliktir.

Özellikle son dönemlerde faşist diktatörlük ve batılı dostları tarafından yoğunlaştırılan demokrasiye geçiyor propagandası da aynı amaca yönelik bir aldatmacadır. Rejimin özünü değiştirmeyen birtakım göstermelik değişiklikler demokrasinin kıstasları değildir. Buna en iyi örnek; geniş kesimlerin ortak talebi olan "Politik tutuklulara özgürlük-Genel Af" yerine infaz yasasında yapılan değişiklikler. Bu değişikliklerle devrimci demokratik güçler üzerindeki baskı, örtülü bir şekilde sürdürülmeye çalışılıyor.

Bu günde, Özal iktidarının ipleri hala "Cumhurbaşkanlığı Konseyi" adı altında Evren ve diğer faşist generallerin elindedir. Devrimci demokratik örgütlere karşı yeni davalar açılıyor, toplu tutuklamalar devam ediyor. Bir devlet politikası olan işkence sistemli bir şekilde sürdürülüyor. Gerekli görülen yerlerde "sıkıyönetim" ve onun değişik bir biçimi olan "olağanüstü hal" uygulanmasına devam ediliyor. Polis ve jandarmaya geniş yetkiler veren yeni yasa ve silahlandırılmış binlerce köy korucusu halklarımız üzerinde estirilen terörün azalmadan sürdürüleceğini gösteriyor.

Bu 6 yıl içinde, zorba rejimin kalburüstü yöneticileri, generaller rüşvet ve yolsuzluklarla ceplerini doldurdular. İşbirlikçi tekeller kârlarını birkaç katına çıkarırken, ekonomik krizin ve enflasyonun yükü emekçilerin omuzuna yüklendi. Ücret ve maaşlar, planlı bir şekilde yapılan fiat artışlarının altında tutuldu. Emekçi haklarımız giderek yoksullaştırıldı. Toplum ahlaki bir çöküntünün içine itildi.

Evren-Özal rejimi, ABD ve NATO'nun bölge halklarına yönelik karanlık emellerine gözü kapalı evet diyor. Türkiye ve T.Kürdistan'ında yeni askeri üsler kuruldu, varolanlar genişletilip, modernleştirildi. Topraklarımız Ortadoğudaki yurtsever ve devrimci güçlere, sosyalist ülkelere karşı bir saldırı üssü durumuna getirildi.

Faşist diktatörlüğün Kürdistan halkına karşı politikası, onun faşist, terörist ve şöven karakterinin açık bir ifadesidir. O, Kürt halkının en ufak bir demokratik hak talebini, örgütlenme istemini ilan edememiş bir savaşla bastırmaya çalışıyor. T.Kürdistan'ın tüm yerleşim bölgeleri arama ve taramadan geçirildi. Binlerce insan sadece Kürt oldukları için tutuklandı, işkenceden geçirildi, yüzlercesi katledildi. Ordu birlikleri Kürdistan'ın diğer parçalarına saldırtıldı. Son olarakta 15 Ağustos 1986'da Irak Kürdistanı'ndaki onlarca yerleşim bölgesi bombalandı. Bu saldırı sonucu çoğunluğunu çocuk ve kadınların oluşturduğu bir çok insan yaşamını yitirdi.

Evren-Özal rejiminin tüm bu insanlık dışı uygulamalarına karşın, Türk ve Kürt halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelesi durdurulamadı. İşçi sınıfının İzmir ve Eskişehir mitingleri, tutuklu ailelerinin baskılara boyun eğmeyen direnişi, aydınların, doktorların ve avukatların anti demokratik uygulamaları kınayan muhalefeti, öğrencilerin protesto eylemleri anti faşist mücadelenin geniş kitlelere yayıldığını ve giderek güçlendiğini açıkça gösteriyor.

Biz F.Almanya'daki Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik işçi örgütleri olarak, bu zorba rejime karşı çıkmayı, onu teşhir ve protesto etmeyi bir insanlık görevi olarak görüyoruz. Tüm yurtsever, demokrat ve devrimcileri; zindanlarda çürütülmek istenen, idamla yargılanan politik tutuklulara sahip çıkmaya; işkence, baskı ve zulme, Kürdistan'daki katliamlara karşı çıkmaya; halklarımızın insan hakları ve demokrasi mücadelesiyle dayanışmaya çağırıyoruz.

Sizleri, faşist rejimi teşhir ve protesto için düzenlediğimiz, 7-12 Eylül arasındaki yerel eylemlere ve 13 Eylül'de Duisburg'daki merkezi yürüyüşe destek vermeye, katılmaya çağırıyoruz.

- TÜRKİYE VE TÜRKİYE KÜRDİSTANI'NDAKİ İDAM, İŞKENCE VE KATLIAMLARA SON!
- KÜRT ULUSU VE AZINLIKLAR ÜZERİNDEKİ HER TÜRDEN BASKIYA SON!
- POLİTİK TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK - GENEL AF!
- FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE YAPILAN EKONOMİK VE ASKERİ YARDIMLARA SON!
- KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK: YAŞASIN BİRLİKTE MÜCADELEMİZ.

YÜRÜYÜŞÜN YERİ VE TARİHİ:

13 Eylül 1986 Cumartesi, Saat: 11.00'de Duisburg, BURGPLATZ

BANG DI SALA 6'AN TEVİ PROTESTOYA HEMBER DİKTATORİYA FAŞİST BIBIN!

Em dıkevıne nav sala şeşan ya hukma faşı ku generalan dı sala 1980 an 12 İlonê da cuntayê anıne ser hukım.

Karê cuntayê faşist ya pêşin hun heq û mafên heyi yê n karker û xebatkaran hulanî; bı destê zorê heqên cıvaki û abori ji ortê rakır. Rêxistinên dij-faşı, demoqratik û şoreşger, sendîqa û rêkxıravên dın gırt. Lı ser berpırsıyar, endam û hevalbendên wan teror hat ajotın, bı sedhezaran mırov hatın gırtın, işkence lı wan hatın kırın. Mehkemên derewın cezayên gıran û idam dane wan mırovan.

Dı van salê çûyi da 50 kes hatın dardakırın. Jı sedı zêdetır kes ji, ku ji bo wan bıyara dardakırınê hatiye dayın, lı ber bıyara mıchê sekinine. Disa 600 kesi bêtır bıyarên dardakırınê ji nuha mehkemên bıınd dane. Pıştı gırtınê heyı iro 800 kesi pırtır mırov xeber jê nehatine gırtın. Qası 1500 kesên welatparêz û şoreşger ji aliyê hêzên faşı dı bajar û çıyan da hatın qetilkırın.

Hukma faşı lı ser xwestına sermiyanê yekdest makzagon hazırkır, dı bun sıya nızan da bı zorê gel da qebûlkırın. Hılbıjartına dı sala 1983'an da parti û mırovên ku wê bıketına meclisa derewın ji aliyê wana hatın tesbıt kırın û parlamentoya xulamok pêkanın. Vır û derewên usa ve dıxwastın ku dijayeti û protestoyên lı welat û derweyi welat kêm bıkın, xwe ji gelên dınê neqetının.

Dı van dawıyan da derew û propaxandên ku ewana dıkın "em derbası demoqrasiyê dıbin" bı taybeti seba vê kari ye. Hun guhartınên ne bıngihin nişana demoqrasiyê nıne. Nımunekı em dıkarın bıdın: xwestına pıraniya gel azadıya gırtiyên sıyası û efûyekı gıştı bû, lê ewana cıyê vê xwesteka gıştı dı zagona infazê da hun guhartınê çekırın. Bı vi guhartınê ve lı ser hêzên demoqratik û pêşverû zordesti xwestın bı şıkleyi ser gırtı bıdomının.

Iro ji hev sarê hukma Ozal bı navê Konseya Serokkomar dı destê Evren û generalên faşist da ne. Jı bo hêzên demoqratik û şoreşger dewên nû vedıbın, bı komı xelk tên gırtın, sıyasetı dewletê ya şıken can bı plan her berdevam e. Hukma eskeriyê û hun cıyan ji zagona dı rewş û holê ne rojane da dewam dıke. Jı bo polêz û cendırman bı zagona nû ve heqên bêperva hatiye dayın. Disa bı zagonên lapi kevn ve çek û silah dane gındiyên parêzger. Ewana hemûyan şandine ser gelên me û sazıyeke terorê pêkanine.

Dı nava van 6 salan da general û gıregırên hukma zordest bı dek û dolav, bı ruşwetan berikên xwe tıjıkırın, sermiyandar karên xwe zêdekırın, krıza abori û barê enflasyonê ji dane pışta xebatkaran. Maaş û perên dıdan her tın dı bun bûha yê tıştên kırınê da ma. Gelên me yê xebatkar her xızan hıştın. Cıvatê kışandine nav bê exlaqı ye.

Dı Tırkiyê û Kürdistanı Tırkiyê da cıgehên leşkeri yê nû vekırın, ewê heyi fıreh û modern kırın. Erdên me kırın cıpekı êrişê ji bo hêzên demoqratik û welatparêz yê nıvçe û welatên sosyalist. Hukma Evren û Ozal bı cavek gırtı, ji daxwazên Emerıqa û NATO ra erê dıbejin, ku ew diji gelên navçe ye.

Sıyasetı hukma faşı, humber gelên Kürdistan rengê faşist, terorist û şovıntiya wi her eşkere dıke. Ew diji gelê Kurd şereki ne ilan kırı dajo. Jı bo Kurd bûna xwe hezaran mırov hatın gırtın, şıkence kırın û hatın kuştın. Kürdistan seranser serûbını hat kırın. Bı vi neman êrişê ser perçên dın a Kürdistanê kırın. Lı vê dawiyê dı 15 Tebaxê da bı dehan gund ji aliyê balafırên hukma faşı hat bombe kırın. Jı vi bombebaranı da gelek jin û zarok mırin. Ev hemû kırınên xwinrêj û ne insani şer û tekoşına gelê Kurd ji bo azadı û Demoqrasiyê neda sekinandın.

Mıtingê karkeran ya bajarê İzmir û Eskişehirê, berxwedana malbatê gırtıyan, humberderketına kar û barên hukma faşı ya abukat, tıxtor û ronakbıran û protestoyên xwendevanan bı eşkere nişandıke ku dijayeti û tekoşın dı nav refên gel belavdıbe û her dıçe xurt dıbe.

Em rêxistinên demoqratik ya karkeran lı derweyi welat wazifa ser mıle xwe dıbinın ku humber vê hukma faşı derkevın, rûreşıya wi lı her deri eşkere bıkın.

Em bangı hemû welatparêz, demoqrat û şoreşgeran dıkın; Werın mıl bıdıne mılen me humber zulım û şıkencan, diji dardakırınan, humber qetliamên Kürdistanê tên kırın derkevın. Pışt bıdıne tekoşına gelên me, ku ji bo azadı û demoqrasiyê her pêşta dıbe.

Em gazi we hemûyan dıkın!

Bona eşkerekirına xwinrêj û rûreşıya hukma faşı dı navbera 7-12 İlonê da protestoyên navçeyi, dı 13 İlonê ji lı Duisburgê tevi meşına merkezi bıbın.

- BES ŞIKENCE, DARDAKIRIN U QETLIAMEN KU LI TIRKIYE U KURDISTANA TIRKIYE TEN KIRIN!
- BES ZORDESTIYEN LI SER GELE KURD U KEMAYIYEN NETEWI YEN DIN!
- AZADI JI BO GIRTIYEN SIYASI: EFUYEKI GISTI!
- ALIKARIYA LESKERI U ABORI YA KU DIKTATORIYA FASI TE KIRIN DIVE BE RAWESTANDIN!
- BIMRE DIKTATORIYA FASI!
- BII TEKOSINA ME!

CİHÊ XWEPÊŞANDANÊ U WEXT:

13 İlon 1986 Şemî, Saet: 11.00 da lı Duisburg, BURGPLATZ

JI GELÊ KURDISTANÊ RA

KARKER Û GUNDIYÊN KURDISTANÊ !

GELÎ WELATPARÊZNO !

GELÎ XORT Û KEÇÊN WELAT !

XELKÊ ME YÊ MÊRXWAS !

Welatê me Kurdistan bi destê emperyalistan û xulamê wan ên paş-verû û zordest hatiye parçekirin û gelê me ketiye bin nirê bindestiyê. Kurdistan ku bi aliyê heyiyên sererdin û bînerdin di nav welatên dinê da yekê heri dewlemendtir e, di her parçeki wê da gelê Kurd di nav perîşani û xîzaniyek mezin da ye. Ehlê me birçi û betal in.

Zordest heyiyên welatê me talan dîkin, xwîna me dimîjin û serda ji me jî hemû heq û azadiyên mirovi bê par dihêlin. Ew cehd dîkin ku zîmanê me bîdîn birkirin, koka çanda me binîn û bi her awayidil bikin. Xwendin û nivisandin bi zîmanê me û heya kîlam gotin jî jî me ra qedexe ye.

Gelê me bi sedan sal diji bindestiyê, zîlmê, kedxwariyê wek camêran şerkir, di vê rê da bi milyonan şehîd da. Îro jî ew di hemû perçên Kurdistanê da mêrxwasi ber xwe dide û şer dîke ku nirê bindestiyê bişkênine, welat jî bin lepê biyaniyan rîzgar bike, zora kew neperestiyê û xîzaniyê bibe û civatek bajarvan û pêşkêti sazbike. Ew di vi şerî da bibê-nebê wê serkeve û wext ne dûr e.

Geli Xwişk û Brano !

Weki tê zanin, hefsarê sazûmana Tirkîyê ya iroyîni di dest imperyalistan da ye. Ewana çend salin ku gelên Kurd û Tirk bi zalimî dipelîxin. Lê bi vê ne man û li dawiyê cuntayek faşîst anin ser hukim. Sazkirina cuntaya faşîst, acizî û bêçaretîya imperyalistan û xulamên wan ên hundirî Tirkîyê -sermîyandar û xudan-erdên mezin, herçi general, şêlanker û hemû xulamokên din- nişan dide. Ew jî bûyerên Efganistan û Îranê ketin tîrs û xofeke mezin.

Îro sazûmana Tirkîyê ya şêlanker û zordest jî bîngeh dihêje. Karker, gundi, xwendekar û hemû merivên welatparêz diji zîlm û kedxwariyê bi camêrî ber xwe didin. Şerê ku bo hilweşandina vê sazûmana kevnare û bo çêkirina civatek nu û azad tê dayin, her diçe geş dibe.

Împeryalist û xulamên wan, jî ber ku dixwazin pêşî li vê meşinê bigrin, xwe jî hilweşinê xilaskin û tevgera karker û gundiyan bipelîxin, dest avêtin cuntaya faşîst. Ew bawer dîkin ku dikarin bi vi awayî dengê gelên me bîdîn birin.

Evên ku cuntaya faşîst anin ser hukim imperyalistên Amerîkî ne, NATO'ye. Ewên ku jî cuntayê ra çepîkan lê dixin dijminên gelê me ne, herçi şêlanker û kedxwar in.

Cuntaya faşîst komelen karkeran, hemû parti û komelên demokrat girtin, hemû zagon rakirin. Ew mîna haran êrişî ser karkeran, gundiyan, xwendekarên û xasîma êrişî ser gelê me yê Kurdistanê dîke. Bi deh hezaran ehlê me hat girtin; ew niha di kampên civandinê da û di bin tîda û zîlmek mezin da ne. Polêz û cendirme welatparêzên me bê mehkeme û bê pîrs didin ber tîfîngan, li Kurdistanê zordestiyek bêperwa dajon.

Geli xwişk û brano !

Ew kîrînên wek har û dinan nikare dijmin ji nav heri û hezaza ku ew ketiye jê derxe. Hemû planên imperyalîstan û xulamên wan wê pûç bibe.

Emê nikarin zora gelên me bibin. Zilma ku ew zêde dîkin roj bi roj wan wê tenê bihêle û rezil bike. Dijmin bila ya xwe bike, yên ku da wiyê da wê serkevin hêzên gelên me yên şoreşger in. Emê zora faşîzmê bibin.

Xebatkarên Kurdistan û Tîrkiyê !

Hemû merivên pêşverû !

Dewra wê bê ya me ye. Em bi vê baweriya xurt û rast diji zîlmê bê camêri ber xwe bidin.

Emê li karxanên, li gundan li taxên bajaran û li xwendîgehên go ra rewşa nu xwe bi rêz bikin û gora wê xebatên nu pêk binin.

Emê bona yekitiya hemû hêzên diji imperyalîzmê û diji faşîzmê kar bikin. Di nav refên xelkê da komitên diji faşîzmê saz bikin.

Bimre cuntaya faşîst !

Bona hîkma demokrati ya gel ber bi pêş !

Gelê me yê Kurdistanê ya mêrxwas !

Tevgera azadiyê bilindkin. Da ku em hemû bend û qeydên bindesti yê bişkênin, xîzani û nezaniyê bikin gora dirokê û di welatê xwe da jiyînek azad û bextewar saz bikin.

Geli welatparêzno, diji dijmin yekbin !

Bimre kolonyalîzm !

Bona Kurdistanê azad û demokrat ber bi pêş !

PSKT

PARTÎYA SOSYALÎST A KURDISTANA TIRKIYE